

Tin Lành theo (Mác)

Mục-đích: Để trình-bày con người, việc làm và sự dạy dỗ của Giê-xu

Người viết: Mác. Mác không phải là một trong 12 sứ-đồ, nhưng là người đã từng tháp-tùng Phao-lô trong hành-trình truyền-giáo lần thứ nhất của Phao-lô (Công-vụ Các Sứ-đồ 13.13).

Viết cho: Các Christ-nhân tại Rô-ma, nơi Mác viết sách Tin-lành này

Lúc viết: Giữa năm 55 SC (Sau Christ Giáng-sinh) và 65 SC.

Bối-cảnh: Đế-quốc Rô-ma dưới sự trị-vì của Sê-sa Ti-be-rơ. Với một ngôn-ngữ chung, phương-tiện vận-tài toàn-hào, và hệ-thống truyền-thông hữu-hiệu, đế-quốc đã chín mùi để nghe Tin-lành của Đức Chúa TRỜI, sự cứu-rỗi nhân-loại qua Giê-xu Đấng Christ. Tin-lành này được nhanh-chóng truyền-bá từ nước này sang nước khác trong đế-quốc Rô-ma.

Câu gốc: “Vì ngay cả Con Trai Loài Người đã chẳng đến để được phục-vụ, nhưng để phục-vụ, và để ban hồn mình làm giá chuộc cho nhiều người.” (10.45)

Nhân-vật chính: Giê-xu, 12 sứ-đồ, Phi-lát, các nhà lãnh-đạo tôn-giáo Giu-đa

Các địa-điểm chính: Ca-bê-na-um, Na-xa-rét, Sê-sa-rê Phi-líp, Giê-ri-cô, Bê-tha-ni, Núi Ô-li-ve, Giê-ru-sa-lem, Gô-gô-tha

Đặc-tính: Mác là quyển sách Tin-lành đầu tiên được viết ra. Các sách Tin-lành khác trích-dẫn tất cả những 31 câu của sách Mác. Mác ghi lại nhiều phép lạ hơn bất cứ một sách Tin-lành nào khác.

Ý chính: Ai cũng muốn là người thắng cuộc. Những kẻ thua cuộc là những kẻ kết-thúc nhưng kém hơn người hạng nhất. Trong phương-hướng trái ngược là các lời của Chúa Giê-xu: “và hễ ai muốn là thứ nhất giữa các người, sẽ là nô-lệ của tất cả. Vì ngay cả Con Trai Loài Người đã chẳng đến để được phục-vụ, nhưng để phục-vụ, và để ban hồn mình làm giá chuộc cho nhiều người” (10.44-10.45). Giê-xu là Đấng vĩ-đại—Đức Chúa TRỜI nhập-thể và nhập-thể, Chúa Cứu-thể của chúng ta—nhưng Ngài đã vào lịch-sử loài người như là một tôi-tớ.

Đây là thông-điệp của sách Mác. Viết để khuyến-kích các Christ-nhân tại Rô-ma và để chứng-minh một cách chắc-chắn rằng Giê-xu là Đấng Chịu-xức-dầu, Mác trình-bày một tiến-trình nhanh-chóng có những hình-ảnh linh-động của Chúa Giê-xu trong hành-động—chân-tướng của Ngài được tiết-lộ bởi điều Ngài làm, không phải chỉ bởi điều Ngài nói (18 phép lạ đã được diễn-tả, và chỉ có 4 ẩn-dụ). Không ghi lại sự giáng-sinh của Giê-xu, Mác bắt đầu với việc giảng-dạy của Giăng Báp-tít. Sau đó, chuyển nhanh qua việc Giê-xu được báp-tem, bị cám-dỗ trong vùng hoang-vu, và kêu gọi các môn-đồ, Mác đưa chúng ta vào thẳng trong mục-vụ cho quần chúng của Ngài. Chúng ta thấy Giê-xu đương-đầu với qui-sứ, chữa lành người cùi, tha tội và chữa lành người bị bại-xuội được các bạn của

minh thông xuồng trước mặt Ngài.

Kế đó, Giê-xu kêu gọi Ma-thi-o và dùng bữa ăn chiều với người và những kẻ liên-hệ đáng ngờ-vực của người. Việc này gây ra sự xung-đột với những người Pha-ri-si và các nhà lãnh-đạo tôn-giáo khác; họ kết-án Ngài vì Ngài ăn- uống với các tội-nhân và vi-phạm luật ngày Ngung-nghi.

Trong chương 4, Mác tạm ngừng để trình bày kiểu mẫu giảng-dạy của Giê-xu—ân-dụ về người gieo giống và sự minh-họa về hạt cải—đoạn nhảy trở lại hành-động: Giê-xu làm yên-lặng sóng biển, đuổi các qui-sứ ra người bị qui ám, và chữa lành bệnh cho con gái của Giai-ru.

Sau khi trở về Na-xa-rét vài ngày và trải nghiệm sự chối bỏ tại quê-nhà, Giê-xu trao nhiệm-vụ cho các môn-đồ của mình truyền tin-lành khắp nơi.

Sự chống-đối từ Hê-rốt và từ những người Pha-ri-si gia tăng thêm, rồi Giăng Báp-tít bị chặt đầu, nhưng Giê-xu vẫn cứ tiếp-tục hành-động, cho 5 ngàn người ăn, mở vòng tay ra cho người đàn-bà ở Sy-rô-phê-ni-xi, chữa lành người điếc, và cho 4 ngàn người ăn.

Cuối cùng đã là lúc đương-đầu với các môn-đồ về chân-tướng của Ngài. Họ có thật sự biết Ngài là ai chẳng? Phi-e-rơ công-bố Ngài là Đấng Chịu-xức-dầu, nhưng ngay tức thì ông ấy đã tỏ ra rằng ông không hiểu-biết mục-vụ của Giê-xu.

Sau sự biến-hình, Giê-xu tiếp-tục giảng-dạy và chữa bệnh, đương-đầu với những người Pha-ri-si về vấn-đề ly-dị và với người giàu-có trẻ tuổi về sự sống đời đời.

Người mù Ba-ti-mê được chữa lành.

Các biến-cổ diễn-tiến một cách nhanh-chóng đến cực-điểm. Bữa ăn cuối cùng, sự phân-bội, sự bị đóng đinh trên thập-tự-giá được diễn-tả một cách bi-thảm, cùng với nhiều thí-dụ hơn về các lời giảng-dạy của Giê-xu.

Mác chỉ cho chúng ta biết Giê-xu—đi-động, phục-vụ, hiến-sinh và cứu-rỗi!

Khi quý vị đọc sách Mác, xin quý vị sẵn-sàng hành-động, xin để cho sự đi-động của Đức Chúa TRỜI đi vào trong đời sống quý-vị, và xin nhận thách-thức đi-động vào trong thế-giới của quý vị để phục-vụ.

A. SỰ RA ĐÒI VÀ CHUẨN-BỊ CỦA GIÊ-XU, LÀ TÔI-TỐ (1.1-1.13)

Giăng Báp-tít dọn đường cho Giê-xu (16/Mác 1.1-1.8 /Ma-thi-ơ 3.1-3.12; Lu-ca 3.1-3.17)

1 Sự khởi đầu tin-lành của Giê-xu Đấng Christ, Con Trai của Đức Chúa TRỜI.

2 Như được viết trong tiên-tri Ê-sai:

“NÀY, TA SAI SỨ-GIÁ CỦA TA ĐI TRƯỚC MẶT CỦA NGƯỜI, LÀ NGƯỜI SẼ CHUẨN-BỊ ĐƯỜNG CỦA NGƯỜI; ⁽¹⁾

³TIẾNG CỦA ĐÁNG KÊU GÀO TRONG VÙNG HOANG-VU:

‘HÃY LÀM SẴN-SÀNG LỐI ĐI CỦA ĐỨC CHÚA,

HÃY LÀM THĂNG CÁC ĐƯỜNG MÒN CỦA NGÀI.’” ⁽²⁾

4 Giăng Báp-tít xuất-hiện trong vùng hoang-vu thuyết-giảng một phép báp-tem của sự ăn-năn vì sự tha-thứ các tội. **5** Và hết thảy xứ Giu-đê đang đi ra tới người, và hết thảy dân Giê-ru-sa-lem; và họ được báp-tem bởi người trong Sông Giô-đanh, xưng-nhận các tội của họ. **6** Bấy giờ Giăng mặc quần-áo bằng lông lạc-đà và thắt dây lưng da quanh eo của mình, và người ăn châu-chấu và mật ong rừng. **7** Và người đang thuyết-giảng, và nói: “Sau ta, Đấng đang đến phi-thường hơn ta, và ta không xứng-đáng để cúi xuống và mở dây da của đôi dép của Ngài. **8** Ta đã báp-tem các người trong nước; nhưng Ngài sẽ báp-tem các người trong Đức Thánh-Linh.”

Lễ báp-tem của Giê-xu (17/Mác 1.9-1.11 /Ma-thi-ơ 3.13-3.17; Lu-ca 3.21-3.22)

9 Và xảy ra trong các ngày đó, từ Na-xa-rét Giê-xu đến trong Ga-li-lê, và được báp-tem bởi Giăng trong sông Giô-đanh. **10** Và tức thì trong khi bước tới ra khỏi nước, Ngài thấy các tầng trời mở ra, và Linh như một cơn bão xuống trên Ngài; **11** và có một tiếng đến ra khỏi các tầng trời: “Người là Con Trai yêu-dấu của Ta, trong Người, Ta rất vui lòng.”

Sa-tan cám-dỗ Giê-xu trong vùng hoang-vu (18/Mác 1.12-1.13 /Ma-thi-ơ 4.1-4.11; Lu-ca 4.1-4.13)

12 Và tức thì Linh thúc-giục Ngài đi ra vào trong vùng hoang-vu. **13** Và Ngài ở trong vùng hoang-vu 40 ngày và bị cám-dỗ bởi Sa-tan; và Ngài ở với các thú rừng, và các thiên-sứ đang hầu-việc Ngài.

B. THÔNG-ĐIỆP VÀ THÁNH-VỤ CỦA GIÊ-XU, TÔI-TỐ (1.14-13.37)

1. Thánh-vụ của Giê-xu trong Ga-li-lê (1.14-7.23)

Giê-xu thuyết-giảng tại Ga-li-lê (30/Mác 1.14-1.15 /Ma-thi-ơ 4.12-4.17; Lu-ca 14,15; Giăng 4.43-4.45)

14 Và sau khi Giăng đã bị nộp, Giê-xu đến trong Ga-li-lê, thuyết-giảng tin-lành của Đức Chúa TRỜI, **15** và nói: “Thời-hạn đã trọn, và vương-quốc của Đức Chúa TRỜI đã gần; hãy ăn-năn và tin vào tin-lành.”

Bốn người đánh cá theo Giê-xu (33/Mác 1.16-1.20 /Ma-thi-ơ 4.18-4.22)

16 Và khi Ngài đang đi dọc theo mé Biển Ga-li-lê, Ngài

thấy Si-môn và Anh-rê em trai của Si-môn, đang thả lưới trong biển; vì họ là ngư dân. **17** Và Giê-xu nói với họ: “Hãy theo Ta, và Ta sẽ làm các người trở thành những kẻ đánh lưới người.” **18** Và họ tức thì bỏ lại lưới của họ và theo Ngài. **19** Và đi tiếp xa hơn một chút, Ngài thấy Gia-cơ con trai của Xê-bê-đê và Giăng em trai của người, cũng ở trong thuyền đang vá lưới. **20** Và tức thì Ngài gọi họ; và họ bỏ lại cha của họ, Xê-bê-đê, trong thuyền với các đầy-tớ làm thuê, và ra đi để theo Ngài.

Giê-xu dạy với thẩm-quyền lớn (34/Mác 1.21-1.28 /Lu-ca 4.31-4.37)

21 Và họ đi vào Ca-bê-na-um; và vào ngày Ngung-nghe, tức thì Ngài vào hội-đường và giảng-dạy. **22** Và họ ngạc-nhiên ở lời dạy của Ngài, vì Ngài dạy họ như người có thẩm-quyền, và không như các thầy thông-giáo. **23** Và đúng lúc đó, trong hội-đường của họ có một người đàn-ông với một uế-linh; và hắn thét, **24** rằng: “Chúng tôi liên hệ gì với Chúa, Giê-xu Na-xa-rét? Có phải Chúa đến để hủy-diệt chúng tôi? Tôi biết Chúa là ai. Đấng Thánh của Đức Chúa TRỜI!” **25** Và Giê-xu khiển-trách nó, rằng: “Im đi, và ra khỏi người này!” **26** Và vật người ấy ngã thành ra co quắp, uế-linh đó thét với tiếng lớn, và đi ra khỏi hắn. **27** Và tất cả họ ngạc-nhiên, đến nỗi họ tranh-luận giữa vòng họ, rằng: “Điều gì đây? Một sự giảng-dạy mới với thẩm-quyền! Thầy ra lệnh ngay cả cho các uế-linh, và chúng vâng lời Thầy.” **28** Và tức thì tin về Ngài đi ra khắp nơi trong toàn thể quận vây quanh Ga-li-lê.

Giê-xu chữa lành cho mẹ vợ của Phi-e-rơ và nhiều người khác (35/Mác 1.29-1.34 /Ma-thi-ơ 8.14-8.17; Lu-ca 4.38-4.41)

29 Và tức thì sau khi họ đã đi ra khỏi hội-đường, họ đến vào nhà Si-môn và Anh-rê, với Gia-cơ và Giăng. **30** Bấy giờ mẹ vợ của Si-môn đang nằm bệnh với cơn sốt; và tức thì họ nói với Ngài về bà. **31** Và Ngài đến cùng bà và nâng bà lên, nâng bà bởi bàn tay, và cơn sốt rời khỏi bà, và bà hầu bàn họ.

32 Và khi buổi tối đã đến, sau khi mặt trời đã lặn, họ đem cho Ngài tất cả những kẻ bệnh và những kẻ bị quỉ ám. **33** Và toàn thành-phố đã nhóm lại nơi cửa. **34** Và Ngài chữa lành nhiều kẻ bệnh với các chứng bệnh khác nhau, và đuổi nhiều quỉ ra; và Ngài chẳng cho phép các quỉ nói, bởi vì chúng biết Ngài là ai.

Giê-xu thuyết-giảng khắp Ga-li-lê (36/Mác 1.35-1.39 /Ma-thi-ơ 4.23-4.25; Lu-ca 4.42-4.44)

35 Và vào sáng sớm, trong khi trời còn tối, Giê-xu thức dậy và đi ra và ra đi tới một chỗ vắng-vẻ, và cầu-nguyện ở đó. **36** Và Si-môn và các đồng bạn của người có kiếm ra Ngài; **37** và họ tìm được Ngài, và nói với Ngài: “Mọi người đang tìm Thầy.” **38** Và Ngài nói với họ: “Chúng ta hãy đi nơi khác tới các thị-xã gần bên, để Ta cũng có thể thuyết-giảng ở đó; vì đó là điều mà Ta đã đến.” **39** Và Ngài đi vào các hội-đường của họ khắp tất cả Ga-li-lê, thuyết-giảng và đuổi các quỉ ra.

Giê-xu chữa lành người phung (38/Mác 1.40-1.45 /Ma-thi-ơ 8.1-8.4; Lu-ca 5.12-5.16)

40 Và một người phung đến với Ngài, cầu-khẩn Ngài và

¹Ê-sai 41.27; Ma-la-chi 3.1

²Ê-sai 40.3

Tin Lành theo Mác
(Mác 1.41-3.8)

quì xuống trên đầu gối của hắn trước mặt Ngài, và nói với Ngài: “Nếu Thầy muốn, Thầy có thể làm cho tôi sạch.”

⁴¹Và động lòng thương-xót, Ngài duỗi tay của Ngài ra, và đụng hắn, và nói với hắn: “Ta muốn; hãy được sạch.”

⁴²Và tức thì bệnh phong rời khỏi hắn và hắn được sạch.

⁴³Và Ngài nghiêm nghị cảnh-cáo hắn và tức thì cho hắn đi, ⁴⁴và Ngài nói với hắn: “Hãy để ý rằng người chớ nói gì với một người nào cả; song hãy đi tỏ mình cùng thầy tế-lễ và hãy hiển-dâng điều Môi-se đã truyền vì sự sạch của người, là một lời khai cùng họ.” ⁴⁵Nhưng hắn đi ra và bắt đầu công-bổ nó công khai và truyền tin ấy tứ phía, tới độ Giê-xu chẳng còn có thể một cách công-khai vào một thành-thị nào, nhưng ở ngoài trong các khu-vực không có người ở; và họ đến cùng Ngài từ mọi nơi.

Giê-xu chữa lành người tê-liệt (39/Mác 2.1-2.12 /Ma-thi-ơ 9.2-9.8; Lu-ca 5.17-5.26)

2¹Khi Ngài đã trở về tới Ca-bê-na-um vài ngày sau đó, ²người ta nghe Ngài ở nhà. ²Và nhiều người nhóm lại với nhau, đến nỗi không có chỗ, ngay cả gần cửa; và Ngài đang nói lời cùng họ. ³Và họ đến, đem cho Ngài một người bại, được 4 người đàn-ông khiêng. ⁴Và không có thể đem người tới Giê-xu bởi có đám đông, họ dọn mái nhà nơi Ngài ngồi; và khi họ đã xoi một lỗ, họ thòng xuống tấm nệm trên nó người bại đang nằm. ⁵Và thấy đức-tin của họ, Giê-xu nói với người bại: “Đưa con của Ta, các tội của con được tha.” ⁶Nhưng có một ít thầy thông-giáo ngồi đó và lý-luận trong tâm họ: ⁷“Tại sao người này nói cách đó? Hắn đang nói phạm-thượng; ai có thể tha tội-lỗi ngoài một mình Đức Chúa TRỜI?” ⁸Và tức thì Giê-xu biết trong linh của Ngài rằng họ đang lý-luận cách đó ở bên trong họ, thì nói với họ: “Tại sao các người đang lý-luận về các việc này trong tâm các người? ⁹Điều nào dễ hơn, để nói với người bại: ‘Các tội của con được tha,’ hay nói: ‘Đứng dậy, và xách nệm của con lên và bước đi’? ¹⁰Nhưng để các người có thể biết rằng Con Trai Loài Người có thẩm-quyền trên đất để tha tội!”—Ngài nói với người bại, ¹¹“Ta nói cùng con: đứng dậy, xách nệm con lên và đi về nhà.” ¹²Và hắn đứng dậy và tức thì xách nệm lên và đi ra trước mặt tất cả; đến nỗi tất cả họ ngạc-nhiên và tôn-vinh Đức Chúa TRỜI, nói: “Chúng ta đã chẳng bao giờ thấy một việc gì như việc này!”

Giê-xu ăn với các tội-nhân ở nhà Ma-thi-ơ (40/ Mác 2.13-2.17 /Ma-thi-ơ 9.9-9.13; Lu-ca 5.27-5.32)

¹³Và Ngài lại đi ra bên bờ biển; và tất cả đám đông đang đến với Ngài, và Ngài dạy họ. ¹⁴Và khi Ngài đi ngang qua, Ngài thấy Lê-vi con trai của A-phê ngồi trong phòng thuế, và Ngài nói với người: “Hãy theo Ta.” Và người đứng dậy và theo Ngài.

¹⁵Và xảy ra rằng: Giê-xu đang tựa nơi bàn ăn trong nhà của Lê-vi, và nhiều kẻ đầu thuế và các tội-nhân đang tựa với Giê-xu và các môn-đồ của Ngài; vì có nhiều người trong bọn họ, và họ đang theo Ngài. ¹⁶Và khi các thầy thông-giáo của các người Pha-ri-si thấy rằng Ngài đang ăn với các tội-nhân và những kẻ đầu thuế, họ nói với các môn-đồ của Ngài: “Tại sao Ngài đang ăn và uống với những kẻ đầu thuế và các tội-nhân?” ¹⁷Và nghe điều này, Giê-xu nói với họ: “Chẳng phải những kẻ khỏe-mạnh cần thầy thuốc, song những kẻ bệnh; Ta đã chẳng đến để gọi

những kẻ công-chính, nhưng các tội-nhân.”

Lãnh-tụ tôn-giáo hỏi Giê-xu về sự kiêng ăn (41/Mác 2.18-2.22 /Ma-thi-ơ 9.14-9.17; Lu-ca 5.33-5.39)

¹⁸Bấy giờ các môn-đồ của Giảng và các người Pha-ri-si đang kiêng ăn; và họ đến và nói với Ngài: “Tại sao các môn-đồ của Giảng và các môn-đồ của các người Pha-ri-si kiêng ăn, song các môn-đồ của Thầy chẳng kiêng ăn?”

¹⁹Và Giê-xu nói với họ: “Trong khi chàng rể ở với họ, các khách dự tiệc cưới chẳng kiêng ăn, phải chăng? Chừng nào họ có chàng rể ở với họ, chừng ấy họ không có thể kiêng ăn. ²⁰Nhưng các ngày ấy sẽ đến khi chàng rể bị bắt đi khỏi họ, và lúc ấy họ sẽ kiêng ăn trong ngày đó. ²¹Không ai khâu miếng vá bằng vải chưa bị co lại trên quần áo cũ; nếu vậy miếng vá toạc khỏi nó, cái mới khỏi cái cũ, và kết quả là chỗ rách tệ hơn. ²²Và không ai đổ rượu nho mới vào bầu rượu da cũ; nếu không như vậy thì rượu sẽ làm vỡ toạc da, và rượu bị mất, và da cũng bị mất; nhưng đổ rượu nho mới vào bầu rượu da mới.”

Các môn-đồ nhật lúa ngày Ngung-nghi (45/Mác 2.23-2.28 /Ma-thi-ơ 12.1-12.8; Lu-ca 6.1-6.5)

²³Và xảy ra rằng Ngài đang đi ngang qua các đồng lúa vào ngày Ngung-nghi, và các môn-đồ của Ngài bắt đầu đi theo trong đám khi bứt các bông lúa. ²⁴Và các người Pha-ri-si nói với Ngài: “Xem đây, tại sao họ đang làm điều không đúng luật vào ngày Ngung-nghi?” ²⁵Và Ngài nói với họ: “Các người đã chẳng bao giờ đọc điều Đa-vít đã làm khi người cần và trở nên đói, người và các bạn đồng-hành của người: ²⁶thể nào người đã vào nhà của Đức Chúa TRỜI trong đời của thầy tế-lễ thượng-phẩm A-bia-tha, và ăn các ổ bánh trưng-hiến, thật không đúng luật cho ai ăn ngoại trừ các thầy tế-lễ, và người cũng ban nó cho những kẻ đi với mình.” ²⁷Và Ngài nói với họ: “Ngày Ngung nghi đã được lập vì cơ loài người, và không phải loài người vì cơ ngày Ngung-nghi. ²⁸Vì vậy cho nên Con Trai Loài Người là Chúa ngay cả của ngày Ngung-nghi.”

Giê-xu chữa lành tay của người đàn ông trong ngày Ngung-nghi (46/Mác 3.1-3.6 /Ma-thi-ơ 12.9-12.14; Lu-ca 6.6-6.11)

3¹Và Ngài lại vào hội-đường; và một người đàn-ông nọ có một bàn tay teo ở đó. ²Và họ đang canh chừng Ngài để xem nếu Ngài sẽ chữa lành người đó vào ngày Ngung-nghi chẳng, để họ có thể buộc tội Ngài. ³Và Ngài nói với người có tay teo: “Hãy đứng dậy vào giữa đây.” ⁴Và Ngài nói với họ: “Có đúng luật vào ngày Ngung-nghi để làm lành hay để làm hại, để cứu sinh mệnh hay để giết?” Nhưng họ cứ làm thinh. ⁵Và sau khi nhìn quanh họ với con giận, đau lòng ở sự cứng lòng của họ, Ngài nói với người đó: “Hãy duỗi tay ngươi ra.” Và hắn duỗi nó ra, và tay hắn được hồi-phục. ⁶Và những người Pha-ri-si đi ra và tức thì hội ý với các người Hê-rốt chống lại Ngài, để làm sao họ có thể hủy-diệt Ngài.

Các đám rất đông theo Giê-xu (47/Mác 3.7-3.12 /Ma-thi-ơ 12.15-12.21)

⁷Và Giê-xu rút lui tới biển với các môn-đồ của Ngài; và một đám rất đông từ Ga-li-lê đi theo; và cũng từ Giu-đê, ⁸và từ Giê-ru-sa-lem, và từ vùng Y-đu-mê, và bên kia sông Giô-đanh, và vùng xung-quanh Ty-ros và Si-đôn, một

Tin Lành theo Mác
(Mác 3.9-4.21)

đám rất đông đã nghe về mọi việc Ngài đang làm bên đền tới Ngài. ⁹Và Ngài bảo các môn-đồ của Ngài rằng một chiếc thuyền phải neo sẵn cho Ngài bởi có đám đông, để họ không có thể lấn ép Ngài; ¹⁰vì Ngài đã chữa lành nhiều người, kết-quả là tất cả những kẻ có các loại bệnh hoạn đều lấn ép quanh Ngài để chạm Ngài. ¹¹Và hề khi nào các uế-linh trông thấy Ngài, chúng sắp mình xuống trước mặt Ngài và hét to, nói: “Thầy là Con Trai của Đức Chúa TRỜI!” ¹²Và Ngài nghiêm-chinh cảnh-cáo chúng chớ để lộ Ngài.

Giê-xu chọn 12 môn-đồ (48/Mác 3.13-3.19 /Lu-ca 6.12-6.16)

¹³Và Ngài đi lên núi và triệu tập những người chính Ngài muốn, và họ đến với Ngài. ¹⁴Ngài chỉ-định 12 vị, mà Ngài cũng phong là các sứ-đồ, để họ được ở với Ngài, và để Ngài có thể sai họ đi ra để thuyết-giảng, ¹⁵và để có quyền-lực đuổi ra các quỉ-sứ. ¹⁶Và Ngài chỉ-định 12 vị: Si-môn (mà Ngài cho tên là Phi-e-rô¹); ¹⁷Gia-cơ con trai Xê-bê-đê, và Giảng em trai của Gia-cơ (mà Ngài cho tên là Bô-a-nê-t, nghĩa là các Con Trai của Sấm-sét); ¹⁸và Anh-rê, và Phi-líp, và Ba-thê-lê-my, và Ma-thi-ơ, và Thô-ma, và Gia-cơ con trai của A-phê, và Tha-đê, và Si-môn người Ca-nan, ¹⁹và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, kẻ phản Ngài.

Các lãnh-tụ tôn-giáo buộc Giê-xu là Sa-tan (74/Mác 3.20-3.30 /Ma-thi-ơ 12.22-12.37)

²⁰Và Ngài đến trong một nhà nọ, và đám đông lại tụ họp, tới độ thậm chí họ không thể ăn được bánh. ²¹Và khi các người thân-thuộc của chính Ngài nghe về điều này, họ đi ra để bắt giữ Ngài; vì chúng nói: “Hắn đã mất trí.” ²²Và các thầy thông-giáo từ Giê-ru-sa-lem xuống, nói: “Hắn bị Bê-ên-xê-bun ám,” và “Hắn đuổi quỉ-sứ ra bởi kẻ cai-trị các quỉ-sứ.” ²³Và Ngài gọi họ cho chính Ngài và bắt đầu nói với họ bằng các ẩn-dụ: “Làm sao Sa-tan có thể đuổi Sa-tan? ²⁴Và nếu một vương-quốc bị chia rẽ chống lại chính nó, vương-quốc đó không thể đứng được. ²⁵Và nếu một nhà bị chia rẽ chống lại chính nó, nhà đó sẽ không thể đứng được. ²⁶Và nếu Sa-tan đã chỗi dậy chống lại chính nó và bị chia rẽ, nó không thể đứng được, song nó có sự cuối cùng. ²⁷Nhưng chẳng ai có thể vào nhà của người đàn-ông mạnh sức và cướp lấy vật sở-hữu của hắn trừ phi kẻ ấy trước tiên trói người đàn-ông mạnh sức đó, và lúc đó kẻ ấy sẽ cướp lấy nhà của hắn. ²⁸Quả thật Ta nói cùng các người, mọi tội sẽ được tha cho các con trai loài người, và bất cứ các lời phạm-thượng gì họ thốt ra; ²⁹song hề ai nói phạm-thượng chống Đức Thánh-Linh thì chẳng bao giờ có được sự tha-thứ, nhưng mắc phải tội đời đời”³⁰bởi vì họ đang nói: “Anh ta có một uế-linh.”

Giê-xu miêu-tả gia-đình thực của Ngài (76/Mác 3.31-3.35 /Ma-thi-ơ 12.46-12.50; Lu-ca 8.19-8.21)

³¹Và mẹ của Ngài và các em trai của Ngài đến, và đứng ở ngoài, họ nhìn Ngài và gọi Ngài. ³²Và một đám đông đang ngồi quanh Ngài, và họ nói với Ngài: “Này, mẹ của Thầy và các em trai của Thầy ở ngoài, tìm Thầy.” ³³Và trả lời họ, Ngài nói: “Ai là mẹ của Ta và các em trai của Ta?”

¹nguyên ngữ là một hòn đá; Anh-ngữ là Peter; Pháp-ngữ là Pierre và Việt-ngữ 1925 là Phi-e-rô

³⁴Và nhìn quanh các kẻ đang ngồi xung-quanh mình, Ngài nói: “Này, Mẹ của Ta và các em trai của Ta! ³⁵Vì hề ai thực-hành ý-muốn của Đức Chúa TRỜI, kẻ ấy là em trai và em gái và mẹ của Ta.”

Giê-xu cho biết ẩn-dụ về bốn loại đất (77/Mác 4.1-4.9 /Ma-thi-ơ 13.1-13.9; Lu-ca 8.4-8.8)

4¹Một lần nữa Ngài bắt đầu giảng-dạy cạnh biển. Và một đám quá đông nhóm lại với Ngài đến nỗi Ngài phải xuống một chiếc thuyền trong biển và ngồi xuống; và toàn-thể đám đông ở cạnh biển trên đất liền. ²Và Ngài đang dạy họ nhiều điều bằng các ẩn-dụ, và đang nói với họ trong sự giảng-dạy của Ngài: ³“Hãy lắng nghe điều này! Kia, người gieo đi ra để gieo; ⁴và xảy ra khi hắn đang gieo, một số hạt rơi bên đường, và chim chóc đến và ăn nó hết. ⁵Và một số khác đã rơi trên đất có đá nơi đã chẳng có nhiều đất; và tức thì nó mọc lên bởi vì nó không có một độ sâu nào của đất. ⁶Và sau khi mặt trời đã mọc, nó bị cháy sém; và bởi vì nó đã không có rễ, nó héo đi. ⁷Và một số khác đã rơi giữa gai góc, và gai góc mọc lên và làm nó chết ngạt, và nó đã chẳng được mùa gì cả. ⁸Và một số khác đã rơi vào trong đất tốt, và khi chúng mọc lên và tăng-trưởng, chúng được mùa và sản-xuất gấp 30, 60, và 100 lần.” ⁹Và Ngài nói: “Kẻ có tai để nghe, kẻ ấy hãy nghe.”

Giê-xu giải-thích ẩn-dụ về bốn loại đất (78/Mác 4.10-4.25 /Ma-thi-ơ 13.10-13.23; Lu-ca 8.9-8.18)

¹⁰Và ngay khi Ngài ở một mình, những kẻ xung-quanh Ngài, cùng với 12 vị, hỏi Ngài về các ẩn-dụ đó. ¹¹Và Ngài nói với họ: “Điều huyền-bí của vương-quốc của Đức Chúa TRỜI đã được ban cho các người; song những kẻ ở ngoài, được mọi điều bằng các ẩn-dụ; ¹²để TRONG KHI THẤY, HỌ CÓ THỂ THẤY VÀ KHÔNG LÍNH-HỘI; VÀ TRONG KHI NGHE, HỌ CÓ THỂ NGHE VÀ KHÔNG HIỂU, E RẰNG HỌ TRỞ LẠI VÀ ĐƯỢC THA-THỨ CHĂNG.”⁽²⁾

¹³Và Ngài nói với họ: “Các người không hiểu ẩn-dụ này sao? Và làm sao các người sẽ hiểu tất cả các ẩn-dụ? ¹⁴Người gieo hạt gieo lời. ¹⁵Và đây là những kẻ ở bên đường nơi lời được gieo; và khi họ nghe, tức thì Sa-tan đến và lấy đi lời đã được gieo trong họ. ¹⁶Và theo cách tương-tự, đây là những kẻ trên họ hạt giống được gieo như gieo trên những chỗ có đá: những kẻ, khi họ nghe lời, tức thì nhận lời với sự vui-vẻ; ¹⁷và họ không có rễ vững-chắc trong chính họ, nhưng chỉ tạm-thời; đoạn, khi hoạn-nạn hay sự khùng-bổ nổi lên bởi có lời, tức thì họ bị gây ra sây chân. ¹⁸Và những kẻ khác là những kẻ trên họ hạt giống được gieo như giữa những gai; đây là những kẻ đã nghe lời, ¹⁹và các nỗi lo-lắng về thế-gian, và sự lừa-đảo của sự giàu-có, và các sự ham-muốn các điều khác vào trong và làm nghẹt lời, và nó trở thành không kết-quả. ²⁰Và đây là những kẻ trên họ hạt giống được gieo như trên đất tốt: và họ nghe lời và chấp nhận lời, và mang kết-quả gấp 30, 60, và 100 lần.”

²¹Và Ngài nói với họ: “Có phải một cây đèn được đem đến để được đặt dưới cái thùng giạ, hay dưới giường? Chẳng phải nó được đem đến để được đặt trên chân đèn

²Ê-sai 6.9; 43.8; Giê-rê-mi 5.21; Ê-xê-chiên 12.2

Tin Lành theo Mác
(Mác 4.22-5.30)

sao? ²²Vì chẳng có cái gì được giấu, trừ phi để bị lộ⁽¹⁾; cũng chẳng có điều gì bí-mật, song để nó sẽ phát-lộ ra rõ-ràng. ²³Nếu người nào có tai để nghe, người đó hãy nghe.” ²⁴Và Ngài nói với họ: “Hãy cẩn thận coi chừng điều các người nghe. Bởi lường gì các người lường, các người sẽ được lường cho *như thế ấy*, và ngoài ra các người sẽ được cho nhiều hơn. ²⁵Vì hễ ai có, kẻ đó sẽ được cho *nhều hơn*; và hễ ai không có, ngay cả cái gì nó có cũng sẽ bị lấy đi khỏi nó.

Giê-xu nói ẩn-dụ về hạt giống mọc lên (79/Mác 4.26-4.29)

²⁶Và Ngài nói: “Vương-quốc của Đức Chúa TRỜI như một người ném hạt giống trên đất; ²⁷và hấn đi ngủ ban đêm và ngồi dậy ban ngày, và hạt giống đâm chồi và phát-triển thế nào, tự hấn không biết. ²⁸Đất sản-xuất các vụ mùa bởi tự nó; trước tiên thân cây, kể đến bông, rồi đến hạt già trong bông. ²⁹Nhưng khi vụ mùa cho phép, tức thì người ta tra lưỡi liềm vào, bởi vì mùa gặt đã đến.”

Giê-xu nói ẩn-dụ về hạt mù-tạc (81/Mác 4.30-4.34 /Ma-thi-ơ 13.31-13.32)

³⁰Và Ngài nói: “Thế nào chúng ta sẽ so-sánh vương-quốc của Đức Chúa TRỜI, hay bởi ẩn-dụ gì chúng ta sẽ trình-bày nó? ³¹Nó giống như một hạt mù-tạc, khi được gieo trên đất, đầu nó nhỏ hơn tất cả các hạt giống ở trên đất, ³²tuy nhiên khi nó được gieo, phát-triển đầy-đu và trở nên lớn hơn tất cả các cây trong vườn và thành hình các nhánh lớn; đến nỗi CÁC CHIM TRỜI CÓ THỂ LÀM TÓ DƯỚI BÓNG CỦA NÓ.”⁽²⁾

³³Với nhiều ẩn-dụ thế ấy, Ngài nói lời cùng họ, khi họ có thể nghe nó; ³⁴và Ngài chẳng nói chuyện với họ mà không có ẩn-dụ; nhưng Ngài giải-thích mọi sự một cách riêng-tu cho chính các môn-đồ của Ngài.

Giê-xu làm yên-lặng cơn bão (87/Mác 4.35-4.41 /Ma-thi-ơ 8.23-8.27; Lu-ca 8.22-8.25)

³⁵Và vào ngày đó, khi buổi tối đã đến, Ngài nói với họ: “Chúng ta hãy đi qua tới bên kia.” ³⁶Và rời bỏ đám đông, họ đưa Ngài cùng với họ, ở ngay chỗ Ngài đã ngồi trong thuyền; và các thuyền khác cùng đi với Ngài. ³⁷Và một cơn bão có gió dữ tợn nổi lên, và sóng đang đổ trùm lên thuyền đến nỗi thuyền đầy nước rồi. ³⁸Và chính Ngài ở trong phần sau thuyền, ngủ trên cái đệm; và họ đánh thức Ngài và thưa với Ngài: “Thầy ôi, Thầy không lo rằng chúng ta sắp chết sao?” ³⁹Và bị đánh thức, Ngài khiển-trách gió, và nói với biển: “Im đi, hãy phẳng lặng.” Và gió tan dần và một sự yên-lặng như tờ xảy ra. ⁴⁰Và Ngài nói với họ: “Tại sao các người quá nhát? Ấy là thế nào các người không có đức-tin?” ⁴¹Và họ trở nên quá sợ và nói với nhau: “Thế thì đây là ai, để ngay cả gió và biển cũng vâng lời Thầy?”

Giê-xu đuổi quỷ-sứ vào bầy heo (88/Mác 5.1-5.20 /Ma-thi-ơ 8.28-9.1; Lu-ca 8.26-8.39)

5¹Và họ tới bờ biển bên kia, vào trong xứ của dân Ga-đa-ra. ²Và khi Ngài đã ra khỏi thuyền, tức thì 1 người

đàn-ông từ các mò-mả với một uế-linh đón Ngài, ³và hấn có chỗ ở của hấn giữa các mả. Và không ai còn có thể trói hấn được nữa, cả với xiềng; ⁴bởi vì hấn đã thường bị trói bằng còng và xiềng, và xiềng đã bị hấn đập tan, và còng bị đập bẽ thành từng mảnh, và chẳng có ai đủ mạnh để trấn-áp hấn. ⁵Và liên-tục đêm lẫn ngày, giữa các mả và trong các núi, hấn tru-hú và làm chính hấn thâm tím bằng đá. ⁶Và vừa thấy Giê-xu từ đằng xa, hấn chạy lên và cúi xuống trước mặt Ngài; ⁷và hét lên tiếng lớn, hấn nói: “Tôi với Chúa có liên hệ gì, thưa Giê-xu, Con Trai của Đức Chúa TRỜI Chí Cao? Tôi van-xin Chúa bởi Đức Chúa TRỜI, đừng làm khổ tôi!” ⁸Vì Ngài đã nói với nó: “Hãy ra khỏi người này, người uế-linh!” ⁹Và Ngài hỏi nó: “Tên người là gì?” Và nó nói với Ngài: “Tên tôi là Quân-đoàn; vì chúng tôi nhiều *lắm*.” ¹⁰Và nó tha-thiết van-xin Ngài đừng đuổi chúng đi ra khỏi xứ này. ¹¹Bấy giờ có một bầy heo đông đang ăn ở đó trên triền đồi. ¹²Và chúng van-xin Ngài, rằng: “Xin sai chúng tôi vào những con heo ấy để chúng tôi được vào chúng.” ¹³Và Ngài cho phép chúng. Vừa đi ra, các uế-linh vào những con heo ấy; và bầy ấy nhào xuống bờ dốc đứng vào biển, khoảng 2 ngàn con, và chúng bị chết chìm trong biển. ¹⁴Và những kẻ chăn bò chạy và phúc-trình việc đó trong thành-thị và trong nông-thôn. Và dân-chúng đến để xem việc gì đã xảy ra. ¹⁵Và họ đến tới Giê-xu và quan-sát người đã bị qui-ám, đang ngồi, có mặc áo quần và tinh-táo, chính hấn đã có “quân-đoàn” quỷ; và họ trở thành hoàng-sợ. ¹⁶Và những kẻ đã thấy điều đó diễn-tả cho họ biết đã xảy ra thế nào cho người đàn-ông đã bị qui-ám, và về bầy heo. ¹⁷Và họ bắt đầu van-xin Ngài rời khỏi vùng của họ. ¹⁸Và khi Ngài đang xuống thuyền, người đàn-ông đã bị qui-ám van-xin Ngài rằng hấn có thể ở với Ngài. ¹⁹Và Ngài không cho hấn, nhưng Ngài nói với hấn: “Hãy về nhà cùng dân của người và hãy phúc-trình cho họ biết các điều vĩ-dại Chúa đã làm cho người, và Ngài đã có lòng khoan-dung trên người *thế nào*.” ²⁰Và hấn ra đi và bắt đầu công-bố trong vùng Đê-ca-bô-lơ các điều vĩ-dại Giê-xu đã làm cho hấn; và mọi người đều kinh-ngạc.

Giê-xu chữa lành một bà bệnh xuất huyết và hồi-sinh một đứa con gái (89/Mác 5.21-5.43 /Ma-thi-ơ 9.18-9.26; Lu-ca 8.40-8.56)

²¹Và khi Giê-xu đã vượt qua tới bờ bên kia bằng thuyền một lần nữa, một đám rất đông nhóm lại quanh Ngài; và Ngài ở cạnh bờ biển. ²²Và một trong các viên-chức hội-đường có tên là Giai-ru tới gần, và vừa thấy Ngài liền gieo mình nơi chân của Ngài ²³và tha-thiết van-xin Ngài, rằng: “Con gái nhỏ của tôi ở điểm chết; xin đến và đặt các bàn tay của Thầy trên nó, để nó có thể được cứu và sống.” ²⁴Và Ngài bỏ đi với hấn; và một đám rất đông theo Ngài và lấn ép vào Ngài.

²⁵Và một người đàn-bà đã có bệnh xuất-huyết trong 12 năm, ²⁶và đã quá chịu đựng ở các bàn tay của nhiều thầy thuốc, và đã tiêu tất cả bà đã có, và chẳng được giúp gì, nhưng lại càng trở nên tệ hơn, ²⁷và sau khi nghe về Giê-xu, tới gần trong đám đông đằng sau Ngài, và đụng áo choàng của Ngài. ²⁸Vì bà nói: “Nếu mình chỉ đụng y-phục của Ngài, mình sẽ được cứu.” ²⁹Và tức thì dòng máu của bà khô queo; và bà cảm biết trong thân-thể của mình rằng bà đã được chữa lành khỏi hoạn-nạn của mình. ³⁰Và tức

¹hay: Vì chẳng có cái gì được giấu mà không bị lộ, cũng chẳng có điều gì bí-mật mà không ra ánh-sáng

²Ê-xê-chiên 17.23; 31.6; Thánh-thi 104.12; Đa-ni-ên 4.12

Tin Lành theo Mác
(Mác 5.31-6.34)

thì Giê-xu, nhận biết trong chính Ngài rằng quyền-năng từ Ngài đã đi ra, quay quanh trong đám đông và nói: “Ai đã đụng y-phục của Ta?”³¹ Và các môn-đồ của Ngài nói với Ngài: “Thầy thấy đám đông lấn ép vào Thầy, và Thầy lại nói: ‘Ai đã đụng Ta?’ ”³² Và Ngài nhìn quanh để thấy người đàn-bà đã làm việc này.³³ Song người đàn-bà kinh-sợ và run-rẩy, biết việc gì đã xảy ra cho mình, đến và sấp mình xuống trước mặt Ngài, và nói cho Ngài biết toàn-thể sự thật.³⁴ Và Ngài nói với bà: “Con gái, đức-tin của con đã cứu con; hãy đi trong bình-an, và hãy được chữa lành hoạn-nạn của con.”

35 Trong khi Ngài còn đang nói, họ đến từ nhà viên-chức hội-đường, nói: “Con gái của ông đã chết; tại sao làm phiền Thầy thêm nữa?”³⁶ Song Giê-xu, chợt nghe điều họ đang nói, nói với viên-chức hội-đường: “Đừng sợ, chỉ tin.”³⁷ Và Ngài chẳng cho phép một ai đi theo Ngài, trừ Phi-e-ro và Gia-cơ và Giăng em trai của Gia-cơ.³⁸ Và họ đến nhà của viên-chức hội-đường; và Ngài thấy một sự ồn-ào, và người ta lớn tiếng khóc-lóc và rên-rĩ.³⁹ Và vừa vào trong, Ngài nói với họ: “Tại sao ồn-ào và khóc-lóc vậy? Đứa nhỏ đã chẳng chết, nhưng ngủ.”⁴⁰ Và họ nhào-cười Ngài. Nhưng đuổi tất cả họ ra, Ngài đem theo cha và mẹ đứa nhỏ và chính các đồng-bạn của Ngài, và vào phòng có đứa nhỏ.⁴¹ Và cầm tay nó, Ngài nói với nó: “Ta-li-tha kum!” (được dịch nghĩa là: “Con gái nhỏ, Ta nói cùng con, hãy chỗi dậy!”)⁴² Và tức thì đứa bé gái ngồi dậy và bước đi; vì cô bé đã được 12 tuổi. Và tức thì họ hoàn-toàn bị sửng-sốt.⁴³ Và Ngài truyền cho họ nghiêm-nhật rằng không ai được biết việc này; và Ngài nói rằng phải cho cô bé ăn chút gì.

Dân-chúng Na-xa-rét không chịu tin Giê-xu (91/Mác 6.1-6.6 /Ma-thi-ơ 13.54-13.58)

6¹ Và Ngài đi ra từ đó, và Ngài đến trong quê nhà của Ngài; và các môn-đồ của Ngài theo Ngài.² Và khi ngày Ngưng-ngỉ đã đến, Ngài bắt đầu giảng-dạy trong hội-đường; và nhiều thánh-giá bị kinh-ngạc, nói: “Người đàn-ông này đã được các điều này từ đâu, và sự khôn-ngao này được cho Người là gì, và đâu là các phép-lạ thể ấy như các điều này đã được thực-hiện bởi bàn tay của Người? ³ Đây không phải là anh thợ mộc, con trai của Ma-ri, và anh của Gia-cơ và Giô-sê và Giu-đa và Si-môn sao? Và không phải các em gái của Người ở đây với chúng ta sao?” Và họ đã bị làm sây chân bởi Ngài.⁴ Và Giê-xu nói với họ: “Một đấng tiên-tri không phải không có vinh-dự trừ phi ở trong quê nhà của mình và ở giữa bà con họ-hàng của mình và trong gia-hộ của mình.”⁵ Và Ngài đã chẳng có thể làm một phép-lạ gì ở đó, trừ việc Ngài đặt tay của Ngài trên ít người bệnh và chữa lành họ.⁶ Và Ngài kinh-ngạc về lòng bất tín của họ.
Và Ngài đi đó đây các làng giảng-dạy.

Giê-xu sai 12 môn-đồ đi (93/Mác 6.7-6.13 /Ma-thi-ơ 10.1-10.15; Lu-ca 9.1-9.6)

7 Và Ngài triệu tập 12 vị và bắt đầu sai họ đi ra từng cặp; và Ngài cho họ thẩm-quyền trên các uế-linh;⁸ và Ngài chỉ dạy họ rằng họ không được đem theo một cái gì cho hành trình của họ, trừ ra chỉ một cây gậy—không bánh, không bao, không tiền trong dây nịt của họ—⁹ nhưng mang dép; và Ngài thêm: “Đừng mặc 2 áo lót dài.”¹⁰ Và Ngài nói với

họ: “Hễ nơi nào các người vào một nhà, hãy ở đó cho đến khi các người đi ra từ đó.¹¹ Và chỗ nào không nhận các người hay không nghe các người, khi các người đi ra từ đó, hãy phủi bụi dưới những bàn chân của các người để làm chứng chống lại họ.”¹² Và họ đi ra và thuyết-giảng rằng người ta phải ăn-năn.¹³ Và họ đuổi ra nhiều qui-sứ và xức dầu nhiều người bệnh và chữa lành các kẻ bệnh đó.

Hê-rốt giết Giăng Báp-tít (95/Mác 6.14-6.29 /Ma-thi-ơ 14.1-14.12; Lu-ca 9.7-9.9)

14 Và vua Hê-rốt nghe về việc đó, vì danh của Ngài đã trở nên nổi tiếng; và người ta nói: “Giăng Báp-tít đã sống lại từ kẻ chết, và đó là tại sao các quyền-năng kỳ lạ này đang vận-hành trong Ngài.”¹⁵ Nhưng các người khác nói: “Ngài là Ê-li-gia.” Và những kẻ khác nói: “Ông ấy là một đấng tiên-tri, như một trong các tiên-tri.”¹⁶ Nhưng khi Hê-rốt nghe về việc đó, hẳn cứ nói: “Giăng, kẻ mà ta đã chặt đầu đã sống lại.”¹⁷ Vì chính Hê-rốt đã sai đi và đã cho bắt Giăng và trói trong nhà giam vì Hê-rô-đi-a, vợ của Phi-líp em trai của hắn, bởi vì hắn đã cưới bà.¹⁸ Vì Giăng đã nói với Hê-rốt: “Ấy là không đúng luật để cho ngài lấy vợ của em trai của ngài.”¹⁹ Và Hê-rô-đi-a hận-thù chống lại ông và muốn giết ông và đã chẳng có thể làm như vậy;²⁰ vì Hê-rốt sợ Giăng, biết rằng ông là một người Thánh và công-chính, và giữ ông an-toàn. Và khi vua nghe ông nói, vua lấy làm rất bối-rối; song vua thường vui thích nghe ông.²¹ Và một ngày chiến lược nọ đã đến khi Hê-rốt vào ngày sinh-nhật của mình ban một tiệc lớn đãi các triều-thần và các chi-huy-trưởng quân-đội của mình và các người quan-trọng của Ga-li-lê;²² và khi chính con gái của Hê-rô-đi-a vào trong và nhảy múa, cô làm vui lòng Hê-rốt và những kẻ tựa nơi bàn ăn với vua; và nhà vua bảo với cô gái đó: “Hãy xin cha bất cứ điều gì con muốn và cha sẽ ban nó cho con.”²³ Và nhà vua thề với cô: “Hễ điều gì con xin cha, cha sẽ ban nó cho con; cho tới nữa vương-quốc của cha.”²⁴ Và cô đi ra ngoài và nói với mẹ của cô: “Con sẽ xin gì?” Và bà ta nói: “Cái đầu của Giăng Báp-tít.”²⁵ Tức thì cô đến với sự vội-vàng trước mặt nhà vua và xin, rằng: “Con muốn cha cho con cái ngay lập tức đầu của Giăng Báp-tít trên một cái mâm.”²⁶ Và đầu nhà vua rất lấy làm tiếc, song bởi có các lời thề của mình và bởi có những kẻ tựa nơi bàn ăn, vua không muốn từ-chối cô.²⁷ Và tức thì nhà vua sai một đao-phủ-thủ đi và ra lệnh cho hắn mang về cái đầu của Giăng. Và hắn đi và cho ông bị chém đầu trong nhà giam,²⁸ và mang đến cái đầu của ông trên một cái mâm, và đưa nó cho cô gái; và cô gái đưa nó cho mẹ của cô.²⁹ Và khi các môn-đồ của ông nghe về việc này, họ đến và lấy xác của ông đi và đặt nó trong một cái mộ.

Giê-xu cho 5 ngàn người ăn (96/Mác 6.30-6.44 /Ma-thi-ơ 14.13-14.21; Lu-ca 9.10-9.17; Giăng 6.1-6.15)

30 Và các sứ-đồ cùng nhau nhóm lại với Giê-xu; và họ phúc-trình cho Ngài biết tất cả mà họ đã làm và đã dạy.³¹ Và Ngài nói với họ: “Các người hãy một mình đi khỏi đây tới chỗ vắng-vẻ và nghỉ-ngoi một lúc.” (Vì có nhiều người đến và đi, và họ thậm-chí đã chẳng có thì-giờ để ăn.)³² Và họ ra đi bằng thuyền tới một chỗ vắng-vẻ bởi riêng họ.³³ Và người ta thấy họ đi, và nhiều người nhận ra họ, và chúng cùng nhau chạy bộ tới đó từ tất cả các thành-thị, và tới đó trước họ.³⁴ Và khi Ngài bước ra, Ngài thấy

Tin Lành theo Mác
(Mác 6.35-7.25)

một đám rất đông, và Ngài cảm thấy thương-xót cho họ bởi vì họ như chiên không có người chăn; và Ngài bắt đầu dạy họ nhiều điều. ³⁵Và khi đã quá trễ rồi, các môn-đồ của Ngài đến gần cùng Ngài và nói: “Chỗ này hoang-vu và đã quá trễ rồi; ³⁶xin cho họ đi ngõ hầu họ có thể đi vào trong vùng nông-thôn và các làng xung-quanh và mua cho chính họ cái gì họ có thể ăn.” ³⁷Nhưng Ngài trả lời và nói với họ: “Các ngươi cho họ *cái gì* để ăn!” Và họ nói với Ngài: “Chúng tôi sẽ đi và chi 200 đơ-na-ri trên bánh mì và cho họ để ăn sao?” ³⁸Và Ngài nói với họ: “Các ngươi có bao nhiêu ổ? Đi xem thử!” Và khi họ tìm ra, họ nói: “5 ổ và 2 con cá.” ³⁹Và Ngài truyền cho tất cả chúng tôi từng nhóm trên cỏ xanh. ⁴⁰Và chúng tôi tựa thành các toán có hằng 100 và có hằng 50. ⁴¹Và Ngài lấy 5 ổ và 2 con cá, và nhìn lên hướng về trời, Ngài ban phước cho *thức ăn* và bẻ các ổ bánh và Ngài cứ trao chúng cho các môn-đồ để đặt trước mặt *dân-chúng*; và Ngài chia 2 con cá giữa tất cả chúng. ⁴²Và tất cả chúng đều ăn và được no-nê. ⁴³Và họ lượm lên được 12 giỏ đầy bánh vụn, và cũng đầy cá. ⁴⁴Và có 5 ngàn người đàn-ông ăn các ổ đó.

Giê-xu đi trên nước (97/Mác 6.45-6.52 /Ma-thi-ơ 14.22-14.33; Giảng 6.16-6.21)

⁴⁵Và tức thì Ngài bắt các môn-đồ của Ngài xuống thuyền và đi trước Ngài tới phía bên kia, tới Bết-sai-đa, trong khi chính Ngài đang cho đám đông đi. ⁴⁶Và sau khi nói lời chào tạm-biệt họ, Ngài ra đi tới núi để cầu-nguyện. ⁴⁷Và khi trời tối, chiếc thuyền ở giữa biển, và Ngài ở một mình trên đất liền. ⁴⁸Và thấy họ khổ sở chèo thuyền vì gió *ngược* chống lại họ, vào khoảng canh tư đêm ấy, Ngài đi tới họ, bước đi trên biển; và Ngài định đi ngang qua họ. ⁴⁹Nhưng khi họ thấy Ngài đi trên biển, họ nghĩ rằng ấy là một hồn ma, bèn la to; ⁵⁰vì tất cả họ đều thấy Ngài và hoảng-sợ. Nhưng tức thì Ngài lên tiếng với họ và nói cùng họ: “Can-đảm lên, ấy là Ta; đừng sợ.” ⁵¹Và Ngài vào trong thuyền với họ, và gió ngừng; và họ rất ngạc-nhiên, ⁵²vì họ đã chẳng hiểu về nền tảng của các ổ bánh ấy, nhưng tâm của họ bị cứng.

Giê-xu chữa lành mọi kẻ rờ Ngài (98/Mác 6.53-6.56 /Ma-thi-ơ 14.34-14.36)

⁵³Và khi họ đã vượt qua, họ tới đất *liền* tại Ghê-nê-xa-rét, và cột *thuyền* vào bờ. ⁵⁴Và khi họ đã ra khỏi thuyền, tức thì *dân-chúng* nhận biết Ngài, ⁵⁵và chạy đó đây toàn-thể xứ đó và bắt đầu khiêng dây đó trên các nệm của họ những kẻ bệnh, tới chỗ họ nghe Ngài hiện diện. ⁵⁶Và hễ nơi nào Ngài vào các làng, hay các thành-thị, hay vùng nông-thôn, họ đều để các người bệnh trong các chỗ chợ, và van-xin Ngài *cho* họ có thể chỉ rờ tua áo choàng của Ngài; và tất cả những kẻ rờ nó đều được chữa bệnh.

Giê-xu dạy về sự sạch bên trong (102/Mác 7.1-7.23 /Ma-thi-ơ 15.1-15.20)

7¹Và các người Pha-ri-si và một vài thầy thông-giáo nhóm lại với nhau quanh Ngài khi chúng đã đến từ Giê-ru-sa-lem, ²và thấy rằng một vài môn-đồ của Ngài đang ăn bánh của họ với bàn tay không tinh-khiết, nghĩa là, không được rửa. ³(Vì các người Pha-ri-si, và tất cả dân Giu-đa, không ăn trừ phi họ rửa các bàn tay của họ bằng nắm tay, để giữ truyền-thống của các trưởng-lão; ⁴và *khi*

họ *đến* từ chỗ chợ, họ không ăn trừ phi họ rửa chính họ; và có nhiều truyền-thống khác mà họ đã tiếp nhận để giữ, chẳng hạn như việc báp-tem chén và bình và nồi đồng.) ⁵Và các người Pha-ri-si và các thầy thông-giáo hỏi Ngài: “Tại sao các môn-đồ của Thầy không bước đi theo truyền-thống của các trưởng-lão, nhưng ăn bánh của họ với bàn tay không tinh-khiết?” ⁶Và Ngài nói với họ: “Ê-sai đã nói tiên-tri thật đúng về các ngươi những kẻ đạo-đức-giả, như có viết rằng:

‘DÂN NÀY TÔN-KÍNH TA VỚI MÔI CỦA CHÚNG, SONG TÂM CỦA CHÚNG CÁCH XA KHỎI TA;

⁷‘NHUNG CHÚNG THỜ-PHƯƠNG TA VÔ ÍCH, DẠY GIÁO-HUẤN CỦA LOÀI NGƯỜI NHƯ TÍN-LÝ.’⁽¹⁾

⁸Bỏ phê điều-răn của Đức Chúa TRỜI, các ngươi giữ vững truyền-thống của người ta.” ⁹Ngài cũng nói với họ: “Các ngươi tinh-tê gạt điều-răn của Đức Chúa TRỜI qua một bên để giữ truyền-thống của các ngươi! ¹⁰Vì Môi-se nói: ²‘HÃY TÔN-KÍNH CHA CỦA NGƯỜI VÀ MẸ CỦA NGƯỜI’; và, ‘KẸ NÓI XẤU VỀ CHA HAY MẸ, KẸ ĐÓ PHẢI BỊ XỬ TỬ’; ¹¹song các ngươi nói: ‘Nếu người nào nói với cha của mình hay mẹ của mình: bất cứ cái gì của con đáng lẽ đã được dùng để giúp-đỡ cha mẹ đều là co-ban’ (nghĩa là: được *dâng* cho Đức Chúa TRỜI),” ¹²các ngươi không còn cho phép kẻ đó làm bất cứ điều gì cho cha hay mẹ của nó, ¹³*như vậy* làm vô-hiệu lời của Đức Chúa TRỜI bởi truyền-thống của các ngươi mà các ngươi đã truyền xuống; và các ngươi làm nhiều điều như điều đó.”

¹⁴Và sau khi Ngài gọi đám đông tới Ngài một lần nữa, Ngài nói với họ: “Hãy nghe Ta, tất cả các ngươi, và hãy hiểu: ¹⁵chẳng có một cái gì ở bên ngoài con người đi vào trong con người có thể làm ô-úe con người; nhưng các điều đi ra từ con người là những gì làm ô-úe con người. ¹⁶[Nếu người nào có tai để nghe, người đó hãy nghe.]” ¹⁷Và khi rời đám đông, Ngài đã vào nhà, các môn-đồ của Ngài chăt-vấn Ngài về ân-dụ đó. ¹⁸Và Ngài nói với họ: “Thế là các ngươi cũng thiếu sự hiểu biết sao? Các ngươi không hiểu rằng bất cứ cái gì đi vào trong con người từ bên ngoài không thể làm ô-úe con người, ¹⁹bởi vì nó không vào trong tim, song vào trong bao tử, và đi ra vào trong cống-rãnh sao?” (*Như vậy Ngài đã tuyên-bố tất cả các thức-ăn đều sạch.*) ²⁰Và Ngài nói: “Điều đi ra từ con người, chính nó làm ô-úe con người. ²¹Vì từ bên trong, ra khỏi tâm loài người, tiến ra các tư-tưởng xấu-xa, các việc tà-dâm, các việc trộm-cắp, các tội sát-nhân, các tội ngoại-tình, ²²các việc làm ham muốn và sự độc-ác, cũng như sự lừa-dối, sự say đắm nhục-dục, con mắt xấu-xa, sự vu-cáo, lòng kiêu-ngạo và sự đại-dột. ²³Tất cả các điều xấu-xa này tiến ra từ bên trong và làm ô-úe con người.”

2. Nhiệm-vụ của Giê-xu ở xa hơn Ga-li-lê (7.24-10.52)

Giê-xu đuổi quỷ ra khỏi một cô gái (103/Mác 7.24-7.30 /Ma-thi-ơ 15.21-15.28)

²⁴Và từ chỗ đó Ngài trở dậy và ra đi đến vùng Ty-rơ. Và khi Ngài đã vào một nhà nọ, Ngài không muốn ai biết; tuy nhiên, Ngài không thể lọt khỏi sự chú ý của người ta. ²⁵Nhưng sau khi nghe về Ngài, một người đàn-bà có đứa con gái nhỏ có một uế-linh, tức thì đến và sấp *minh* xuống

¹Ê-sai 29.13

²Xuất-hành 20.12;21.17; Bài giảng của Mô-se 5.16; Lê-vi 20.9

Tin Lành theo Mác
(Mác 7.26-8.33)

nơi chân của Ngài. ²⁶Bấy giờ người đàn-bà này là người Ngoại-bang, thuộc chủng-tộc Sy-rô-phê-ni-xi. Và bà cứ xin Ngài đuổi qui-sứ ra khỏi con gái của bà. ²⁷Và Ngài nói với bà: “Hãy để các trẻ con được no trước tiên, vì ấy là không tốt để lấy bánh của trẻ con và quăng nó cho chó.” ²⁸Nhưng bà trả lời và nói với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, *nhưng* ngay cả những con chó dưới bàn ăn *cũng* được ăn các mảnh vụn của những trẻ con.” ²⁹Và Ngài nói với bà ấy: “Bởi cớ lời này hãy đi đi; qui-sứ đã đi ra khỏi con gái ngươi.” ³⁰Và đi về đến nhà mình, bà thấy đứa nhỏ nằm trên giường, và qui-sứ đã đi ra khỏi *con bà*.

Đám đông ngạc-nhiên ở việc Giê-xu chữa lành (104/Mác 7.31-7.37 /Ma-thi-ơ 15.29-15.31)

³¹Và Ngài lại đi ra từ vùng Ty-rô, và qua vùng Si-đôn đến Biển Ga-li-lê, ở trong vùng Đê-ca-bô-lơ. ³²Và họ đem đến Ngài một người điếc và nói chuyện khó-khẩn, và họ van-xin Ngài đặt tay của Ngài trên hắn. ³³Và Ngài đem riêng người đó qua một bên khỏi đám đông, và để các ngón tay của Ngài vào các lỗ tai của hắn, và nhỏ nước miếng, Ngài đụng lưỡi của hắn với *nước miếng* đó; ³⁴và nhìn lên trời với tiếng thở dài sườn-sượt, Ngài nói với hắn: “Ép-pha-ta!” nghĩa là, “Hãy được mở ra!” ³⁵Và các lỗ tai của hắn được mở ra, và khuyết-tật của lưỡi của hắn được loại bỏ, và hắn nói một cách rõ-ràng. ³⁶Và Ngài truyền cho họ chớ nói cho bất cứ ai biết; nhưng Ngài càng truyền cho họ, họ càng tiếp-tục công-bố nó một cách rộng-rãi. ³⁷Và họ hoàn-toàn kinh-ngạc, nói: “Ngài đã làm tất cả các sự việc tốt-lành; Ngài làm cả cho người điếc nghe, và người câm nói.”

Giê-xu cho 4 ngàn người ăn (105/Mác 8.1-8.10 /Ma-thi-ơ 15.32-15.39)

8¹Trong các ngày đó, một lần nữa, khi có một đám rât đông và chúng không có gì để ăn, Ngài gọi các môn-đồ của Ngài và nói với họ: ²“Ta cảm thấy thương-xót cho đám đông này bởi vì họ đã ở lại với Ta *đến* nay là 3 ngày, và không có gì để ăn; ³và nếu Ta cho họ về nhà họ với bụng đói, họ sẽ xiêu trên đường đi; và có người trong bọn họ đã đến từ đặng xa.” ⁴Và các môn-đồ của Ngài trả lời Ngài: “Ồ đâu để một người nào sẽ có thể *tìm đủ* bánh để thỏa-mãn các người này tại đây trong một chỗ hoang-vu này?” ⁵Và Ngài hỏi họ: “Các người có bao nhiêu ổ bánh?” Và họ nói: “7 ổ.” ⁶Và Ngài chỉ-thị đám đông để tựa trên đất; và lấy 7 ổ bánh, Ngài tạ ơn và bẻ chúng, và bắt đầu trao chúng cho các môn-đồ của Ngài để đặt trước mặt họ, và họ đã phân phát chúng cho đám đông. ⁷Họ cũng có ít cá nhỏ; và sau khi ban phước cho chúng, Ngài truyền cho những cái này cũng được phân phát. ⁸Và chúng ăn và được no-nê; và họ thu lượm được 7 giỏ lớn đầy những mảnh vụn thừa. ⁹Và có khoảng 4 ngàn người; và Ngài cho họ đi. ¹⁰Và tức thì Ngài vào thuyền với các môn-đồ của Ngài, và đến quận Đa-ma-nu-tha.

Các vị lãnh-đạo tôn-giáo xin một dấu lạ trong bầu trời(106/Mác 8.11-8.13 /Ma-thi-ơ 16.1-16.4)

¹¹Và các người Pha-ri-si đi ra và bắt đầu cãi lẽ với Ngài, tìm từ Ngài một dấu-hiệu từ trời, thử Ngài. ¹²Và thờ dài sườn-sượt trong linh của mình, Ngài nói: “Tại sao thế-hệ này đi tìm một dấu-hiệu? Quả thật Ta nói cùng các người,

không có một dấu-hiệu nào sẽ được cho thế-hệ này.” ¹³Và bỏ họ, Ngài một lần nữa xuống thuyền và ra đi đến bờ bên kia.

Giê-xu cảnh-cáo chống lại việc dạy sai lầm (107/Mác 8.14-8.21/Ma-thi-ơ 16.5-16.12)

¹⁴Và họ đã quên lấy bánh; và chẳng có hơn một ổ trong thuyền với họ. ¹⁵Và Ngài ban lệnh cho họ, rằng: “Hãy đề-phòng! Hãy coi chừng men của các người Pha-ri-si và men của Hê-rôt.” ¹⁶Và họ bàn với nhau về *việc* họ không có bánh. ¹⁷Và Giê-xu, biết về điều này, nói với họ: “Tại sao các người bàn luận *việc* các người không có bánh mì? Các người chưa thấy hay chưa hiểu sao? Các người có một tâm bị cứng sao? ¹⁸CÓ MẮT, CÁC NGƯỜI KHÔNG THẤY SAO? CÓ TAI, CÁC NGƯỜI KHÔNG NGHE SAO?⁽¹⁾ Và các người không nhớ sao: ¹⁹khi Ta bẻ 5 ổ cho 5 ngàn, bao nhiêu giỏ đầy những miếng vụn các người đã lượm lên?” Họ nói với Ngài: “12”. ²⁰“Và khi Ta bẻ 7 ổ cho 4 ngàn, bao nhiêu giỏ lớn đầy những miếng vụn các người đã lượm lên?” Và họ nói với Ngài: “7”. ²¹Và Ngài nói với họ: “Các người chưa hiểu sao?”

Giê-xu phục-hồi thị-lực cho một người mù (108/Mác 8.22-8.26)

²²Và họ đến Bết-sai-đa. Và chúng đem một ông mù cho Ngài và van-xin Ngài đụng người. ²³Vừa dất người mù ấy bởi bàn tay, Ngài đưa hắn ra khỏi làng; và sau khi nhỏ nước miếng trên các mắt của hắn, và đặt các bàn tay của Ngài trên hắn, Ngài hỏi hắn: “Người có thấy gì không?” ²⁴Và hắn nhìn lên và nói: “Tôi thấy người ta, vì tôi thấy họ giống như cây cối, bước đi đó đây.” ²⁵Đoạn Ngài lại đặt các bàn tay của Ngài trên các mắt của hắn; và hắn chăm-chú nhìn và được phục-hồi, và *bắt đầu* thấy mọi vật một cách rõ-ràng. ²⁶Và Ngài cho hắn về nhà hắn, nói: “Thậm-chí chớ vào làng.”⁽²⁾

Phi-e-rô nói Giê-xu là Đấng Christ (109/Mác 8.27-8.30 /Ma-thi-ơ 16.13-16.20; Lu-ca 9.18-9.20)

²⁷Và Giê-xu đi ra, cùng với các môn-đồ của Ngài, đến các làng của Sê-sa-rê Phi-líp; và trên đường đi, Ngài chất-vấn các môn-đồ của Ngài, nói với họ: “Người ta nói rằng Ta là ai?” ²⁸Và họ trả lời Ngài: “Giăng Báp-tít; và các người khác nói: Ê-li-gia; nhưng các kẻ khác: một trong các tiên-tri.” ²⁹Ngài *tiếp-tục* chất-vấn họ: “Nhưng các người nói Ta là ai?” Phi-e-rô trả lời và nói với Ngài: “Thầy là Đấng Christ.” ³⁰Và Ngài cảnh-cáo họ chớ nói cho bất cứ người nào biết về Ngài.

Giê-xu báo trước cái chết của Ngài lần thứ-nhứt (110/Mác 8.31-9.1 /Ma-thi-ơ 16.21-16.28; Lu-ca 9.21-9.27)

³¹Và Ngài bắt đầu dạy họ rằng Con Trai Loài Người phải chịu khổ nhiều điều và bị chối-bỏ bởi các trưởng-lão và các thầy tế-lễ cả và các thầy thông-giáo, và bị giết, và sau 3 ngày sống lại. ³²Và Ngài đang tuyên-bố vấn-đề này một cách rõ-ràng. Và Phi-e-rô đem Ngài qua một bên và bắt đầu trách Ngài. ³³Nhưng quay quanh và thấy các môn-đồ của mình, Ngài khiển-trách Phi-e-rô và nói: “Hãy lui đặng sau Ta, Sa-tan; vì ngươi không để trí của ngươi trên các

¹Giê-rê-mi 5.21; Ê-xê-chiên 12.2

²bản khác thêm: hoặc cho bất cứ ai trong làng biết

Tin Lành theo Mác
(Mác 8.34-9.40)

việc của Chúa TRỜI, nhưng của loài người.”³⁴Và Ngài triệu tập đám đông với các môn-đồ của Ngài, và nói với họ: “Nếu bất cứ người nào muốn đi theo Ta, người đó hãy từ-chối mình, và hãy vác thập-tự-giá của mình và theo Ta. ³⁵Vì hễ ai muốn cứu hồn của mình thì sẽ mất nó, nhưng hễ ai mất hồn của mình vì cố Ta và vì cố tin-lành thì sẽ cứu nó. ³⁶Vì một người có lợi gì để được toàn-thể thế-gian, và bị mất hồn của mình? ³⁷Vì một người sẽ trao hồn của mình để đổi lại cái gì? ³⁸Vì hễ ai xấu-hổ về Ta và các lời của Ta trong thế-hệ đây tội-lỗi và ngoại-tình này, Con Trai Loài Người cũng sẽ xấu-hổ về kẻ đó khi Ngài đến trong vinh-quang của Cha Ngài với các thiên-sứ thánh.”

9¹Và Giê-xu nói với họ: “Quả thật Ta nói cùng các người, một số người trong những kẻ đang đứng đây sẽ không ném sự chết cho đến khi họ thấy vương-quốc của Chúa TRỜI sau khi nó đã đến với quyền-năng.”

Giê-xu hóa-hình trên núi (111/Mác 9.2-9.13 /Ma-thi-ơ 17.1-17.13; Lu-ca 9.28-9.36)

²Và 6 ngày sau, Giê-xu dẫn Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng với Ngài, và đem họ lên tới một núi cao, riêng một mình họ. Và Ngài được biến-hình trước mặt họ, ³và y-phục của Ngài trở nên sáng-rực và trắng toát, như không có một thợ giặt nào trên đất có thể làm chúng trắng như vậy. ⁴Và Ê-li-gia hiện ra cho họ thấy cùng với Môi-se, và ² vị đó đang nói chuyện với Giê-xu. ⁵Và Phi-e-rơ nói với Giê-xu: “Thưa thầy, ấy là tốt cho chúng tôi có mặt ở đây; xin để chúng tôi làm 3 đền-tạm, 1 cho Thầy, và 1 cho Môi-se, và 1 cho Ê-li-gia.” ⁶Vì ông không biết điều gì để trả lời, vì họ trở thành khiếp-sợ. ⁷Đoạn một đám mây thành hình, tỏa bóng xuống họ, và tiếng nói đi ra khỏi đám mây: “Đây là Con Trai Yêu-Dấu của Ta, hãy nghe Ngài!” ⁸Và tức thì họ nhìn quanh và chẳng thấy một ai với họ nữa, ngoại trừ một mình Giê-xu.

⁹Và khi họ đang đi xuống từ núi, Ngài truyền cho họ không được thuật lại cho một ai điều gì họ đã thấy, cho đến khi Con Trai Loài Người sống lại từ kẻ chết. ¹⁰Và họ chụp lấy lời tuyên-bố ấy, bàn-luận với nhau sống lại từ kẻ chết nghĩa là gì. ¹¹Và họ hỏi Ngài, nói: “Tại sao các thầy thông-giáo nói Ê-li-gia phải đến trước?” ¹²Và Ngài nói với họ: “Ê-li-gia thật đến trước và phục-hồi tất cả các sự việc. Và còn điều được viết về Con Trai Loài Người rằng Ngài phải chịu khổ nhiều điều và bị đối-xử với sự khinh-miệt thì sao? ¹³Nhưng Ta nói cùng các người rằng Ê-li-gia cũng đã đến, và họ đã làm hại người bất cứ điều gì họ muốn, y như được viết về người.”

Giê-xu chữa lành một cậu bé bị quỷ ám (112/Mác 9.14-9.29 /Ma-thi-ơ 17.14-17.21; Lu-ca 9.37-9.43)

¹⁴Và khi họ trở về cùng các môn-đồ, họ thấy một đám rất đông xung-quanh các môn-đồ, và một vài thầy thông-giáo cãi lẽ với các môn-đồ. ¹⁵Và tức thì, khi toàn-thể đám đông thấy Ngài, họ bị sùng-sốt, và chạy lên để chào Ngài. ¹⁶Và Ngài hỏi họ: “Các người đang bàn luận với chúng tôi điều gì?” ¹⁷Và một người trong đám đông trả lời Ngài: “Thưa Thầy, tôi đã đem cho Thầy đứa con trai của tôi, bị ám với một linh làm nó câm; ¹⁸và bất cứ khi nào nó chụp bắt con tôi, nó ném mạnh con tôi xuống đất và con tôi sùi bọt miếng, và nghiền răng, và trở thành cứng đơ. Và tôi đã bảo các môn-đồ của Thầy đuổi nó ra, và họ không thể làm

được.” ¹⁹Và Ngài trả lời họ và nói: “Ô, thế-hệ không tin, bao lâu Ta sẽ ở với các người? Bao lâu Ta sẽ chịu đựng các người? Hãy đem nó đến cho Ta!” ²⁰Và họ đem nó đến cho Ngài. Và khi nó thấy Ngài, tức thì linh đó vật đứa con trai ngã thành ra co-quắp, và ngã tới đất, nó lăn-lóc tứ phía và sùi bọt miếng. ²¹Và Ngài hỏi cha nó: “Điều này đã xảy ra cho nó bao lâu rồi?” Và hắn nói: “Từ thời thơ ấu. ²²Và nó đã thường ném đứa nhỏ cả vào trong lửa lẫn vào trong nước để diệt nó. Nhưng nếu Thầy có thể làm bất cứ một cái gì, xin có lòng thương-xót chúng tôi và xin giúp chúng tôi!” ²³Và Giê-xu nói với hắn: “Nếu Thầy có thể! Tất cả các sự việc đều có thể cho kẻ tin.” ²⁴Tức thì cha của đứa nhỏ thét to và nói: “Tôi tin; xin giúp sự không tin của tôi.” ²⁵Và khi Giê-xu thấy đám đông nhanh chóng họp lại, Ngài quở-trách uế-linh, nói với nó: “Người, linh câm và điếc, Ta ra lệnh cho người, hãy đi ra khỏi nó và không được vào nó một lần nữa.” ²⁶Và sau khi hét lên và vật nó ngã thành ra co-quắp khùng-khiếp, nó đi ra; và thằng bé trở nên như một xác chết đến nỗi hầu hết bọn chúng đều nói: “Nó chết rồi.” ²⁷Nhưng Giê-xu nắm tay nó và nâng nó lên; và nó đứng dậy. ²⁸Và khi Ngài đã đến trong nhà, các môn-đồ của Ngài chất-vấn Ngài kín đáo: “Tại sao chúng tôi đã chẳng thể đuổi nó ra?” ²⁹Và Ngài nói với họ: “Loại này không thể đi ra bởi một cái gì duy chỉ bởi cầu-nguyện.”

Giê-xu báo trước cái chết của mình lần thứ nhì (113/Mác 9.30-9.32 /Ma-thi-ơ 17.22-17.23; Lu-ca 9.44-9.45)

³⁰Và từ đó họ đi ra và bắt đầu đi xuyên qua Ga-li-lê, và Ngài không muốn cho bất cứ ai biết về việc ấy. ³¹Vì Ngài đang dạy các môn-đồ của Ngài và bảo họ: “Con Trai Loài Người sắp bị nộp trong tay loài người, và họ sẽ giết Ngài; và khi Ngài đã bị giết, Ngài sẽ sống lại 3 ngày sau. ³²Nhưng họ không biết lời tuyên-bố này, và họ sợ hỏi Ngài.

Các môn-đồ tranh cãi về ai sẽ là kẻ lớn nhất (115/Mác 9.33-9.37 /Ma-thi-ơ 18.1-18.6; Lu-ca 9.46-9.48)

³³Và họ đến Ca-bê-na-um; và khi Ngài đã vào trong nhà, Ngài bắt đầu chất-vấn họ: “Các người đã bàn-luận trên đường điều gì?” ³⁴Nhưng họ cứ làm thinh, vì trên đường họ đã bàn-luận với nhau là ai trong bọn họ là kẻ lớn nhất. ³⁵Và ngồi xuống, Ngài gọi 12 vị và nói với họ: “Nếu người nào muốn là đầu, người đó sẽ phải là sau rốt của tất cả, và là tôi-tớ của tất cả.”⁽¹⁾ ³⁶Và bẻ một đứa nhỏ, Ngài đặt nó ở giữa họ, và ẵm nó trong các cánh tay của mình, Ngài nói với họ: ³⁷“Hễ ai tiếp một trong những đứa nhỏ như thể này trong danh Ta, là tiếp Ta, và hễ ai tiếp Ta, là không tiếp Ta, nhưng tiếp Đấng đã sai Ta.”

Các môn-đồ cảm người khác dùng danh Giê-xu (116/Mác 9.38-9.41 /Lu-ca 9.49-9.50)

³⁸Giăng nói với Ngài: “Thưa Thầy, chúng tôi đã thấy có người đuổi qui-sứ ra trong danh Thầy; chúng tôi đã cố ngăn-cản hắn bởi vì hắn đã không theo chúng ta.” ³⁹Song Giê-xu nói: “Đừng ngăn-cản kẻ đó, vì không có kẻ nào được làm phép lạ trong danh Ta, và có thể ngay sau đó nói xấu về Ta. ⁴⁰Vì kẻ chẳng chống chúng ta thì vì chúng ta.

¹hay: Nếu người nào muốn đứng đầu, người đó phải đứng chót, và là tôi-tớ của mọi người.

Tin Lành theo Mác
(Mác 9.41-10.32)

41Vì hễ ai cho các người một ly nước để uống bởi cơ danh của các người là *các người* thuộc về Christ¹⁾, quả thật Ta nói cùng các người, kẻ đó sẽ không mất phần thưởng của nó.

Giê-xu cảnh cáo chống lại sự căm dỗ (117/Mác 9.42-9.50 /Ma-thi-ơ 18.7-18.9)

42“Và hễ ai khiến một trong các đứa nhỏ tin này sậy chân, ấy là tốt hơn cho kẻ đó nếu một thớt cối quay bởi con lừa được treo quanh cổ kẻ đó, kẻ đó bị quăng vào trong biển. 43Và nếu bàn tay của người khiến người sậy chân, hãy chặt bỏ nó; ấy là tốt cho người để vào sự sống tàn-tật, hơn là, có 2 tay, đi vào âm-phủ, vào trong lửa không thể dập tắt được, 44[nơi CON GIUN CỦA CHÚNG KHÔNG CHẾT, VÀ LỬA KHÔNG BỊ DẬP TẮT]. 45Và nếu chân của người khiến người sậy chân, hãy chặt bỏ nó; ấy là tốt cho người để vào sự sống bị què, hơn là, có 2 chân, bị quăng vào âm-phủ, 46[nơi CON GIUN CỦA CHÚNG KHÔNG CHẾT, VÀ LỬA KHÔNG BỊ DẬP TẮT]. 47Và nếu con mắt của người khiến người sậy chân, hãy móc nó ra; ấy là tốt cho người để vào vương-quốc của Đức Chúa TRỜI với 1 con mắt, hơn là, có 2 con mắt, bị quăng vào trong âm-phủ, 48nơi CON GIUN CỦA CHÚNG KHÔNG CHẾT, VÀ LỬA KHÔNG BỊ DẬP TẮT²⁾. 49Vì mọi người sẽ bị ướp muối với lửa. 50Muối vốn là tốt; nhưng nếu muối hết mặn, các người sẽ nêm cái gì với nó? Hãy có muối trong chính các người, và hãy hòa-thuận với nhau.”

Giê-xu dạy về sự cưới gã và ly-dị (173/Mác 10.1-10.12 /Ma-thi-ơ 19.1-19.12)

10¹Và chỗi dậy, Ngài đi từ đó tới vùng Giu-đê và bên kia sông Giô-đanh; và các đám đông nhóm lại quanh Ngài một lần nữa, và, theo thói quen của mình, Ngài một lần nữa dạy-dỗ họ.

2Và một vài người Pha-ri-si đến gần cùng Ngài, thử Ngài, và chất-vấn Ngài có đúng luật cho người đàn-ông ly-dị vợ mình chẳng? 3Và Ngài trả lời và nói với họ: “Mô-i-se đã truyền cho các người điều gì?” 4Và họ nói: “Mô-i-se đã cho phép người đàn-ông VIẾT MỘT CHỨNG-THƯ LY-DỊ VÀ ĐUỐI VỢ ĐI³⁾.” 5Song Giê-xu nói với họ: “Vì sự cứng lòng của các người, người đã viết cho các người điều-răn này. 6Nhưng từ ban đầu của sự sáng-tạo, Đức Chúa TRỜI ‘DỤNG NÊN HỌ NAM VÀ NỮ. 7VÌ LÝ-DO NÀY, NGƯỜI NAM SẼ LÀ CHA VÀ MẸ MÌNH, 8VÀ CÁ HAI SẼ TRỞ NÊN MỘT THỊT⁴⁾, vì vậy cho nên họ không còn là 2 nữa, nhưng một thịt. 9Bởi vậy, cái gì Đức Chúa TRỜI đã kết-hợp với nhau, không người nào được tách ra.’ 10Và ở trong nhà, các môn-đồ bắt đầu chất-vấn Ngài về điều này một lần nữa. 11Và Ngài nói với họ: “Hễ ai ly-dị vợ mình và cưới một người đàn-bà khác, phạm tội ngoại-tình đối với vợ; 12và nếu bà tự ly-dị chồng mình và kết-hôn với một người đàn-ông khác, bà phạm tội ngoại-tình.”

Giê-xu ban phước cho những trẻ con (174/Mác 10.13-10.16 /Ma-thi-ơ 19.13-19.15; Lu-ca 18.15-18.17)

13Và họ đem các đứa trẻ cho Ngài ngó hầu Ngài có thể rờ chúng; nhưng các môn-đồ quở-trách họ. 14Nhưng khi Giê-xu thấy điều này, Ngài phẫn-nộ và nói với họ: “Hãy cho phép các đứa trẻ đến cùng Ta; chớ ngăn-cản chúng; vì vương-quốc của Đức Chúa TRỜI thuộc về những kẻ thế này. 15Quả thật Ta nói với các người, hễ ai chẳng nhận vương-quốc của Đức Chúa TRỜI như một đứa trẻ, sẽ chẳng vào đó.” 16Và Ngài bồng chúng trong các cánh tay của Ngài và ban phước cho chúng, đặt các bàn tay của Ngài trên chúng.

Giê-xu nói cùng người trai trẻ giàu có (175a/Mác 10.17-10.31 /Ma-thi-ơ 19.16-19.30; Lu-ca 18.18-18.30)

17Và khi Ngài đang bắt đầu lên đường, một người đàn-ông nọ chạy lên tới Ngài và quì trước mặt Ngài, và hỏi Ngài: “Thưa Thầy Nhân-lành, điều gì tôi sẽ làm để thừa-hưởng sự sống đời đời?” 18Và Giê-xu nói với người: “Tại sao người gọi Ta là nhân-lành? Chẳng có một ai là nhân-lành ngoại trừ một mình Đức Chúa TRỜI. 19Người biết các điều răn: ‘ĐỪNG GIẾT NGƯỜI; ĐỪNG PHẠM TỘI NGOẠI-TÌNH; ĐỪNG LÁY TRỘM; ĐỪNG MANG CHÚNG ĐÓI; ĐỪNG lường gạt; HÃY TÔN-KÍNH CHA VÀ MẸ CỦA NGƯỜI.’⁵⁾ ” 20Và hấn nói với Ngài: “Thưa thầy, tôi đã giữ tất cả các điều này từ thời thiếu-niên của tôi trở đi.” 21Và nhìn hấn, Giê-xu cảm thương cho hấn và nói với hấn: “Một điều người thiếu: hãy đi và bán tất cả người có, và cho những kẻ nghèo, và người sẽ có của cải tích-trữ trong trời; đoạn hãy đến, theo Ta.” 22Song ở các lời này, mặt hấn xụ xuống, và hấn ra đi đau lòng, vì hấn là kẻ làm chủ nhiều tài-sản.

23Và Giê-xu, nhìn quanh, và nói với các môn-đồ của Ngài: “Sẽ khó biết bao cho những kẻ giàu vào vương-quốc của Đức Chúa TRỜI!” 24Và các môn-đồ bị sửng-sốt ở các lời của Ngài. Nhưng Giê-xu lại trả lời và nói với họ: “Hỡi các con,⁶⁾ ấy là khó biết bao để vào vương-quốc của Đức Chúa TRỜI!⁷⁾ 25Ấy là dễ cho một con lạc-đà đi qua lỗ kim hơn là cho một người giàu vào vương-quốc của Đức Chúa TRỜI.” 26Và họ còn kinh-ngạc hơn và nói với Ngài⁸⁾: “Và ai có thể được cứu?” 27Nhìn họ, Giê-xu nói: “Với người ta, đó là không có thể, nhưng không với Đức Chúa TRỜI; vì tất cả đều có thể với Đức Chúa TRỜI.” 28Phi-e-rơ bắt đầu nói với Ngài: “Này, chúng tôi đã bỏ mọi sự và theo Thầy.” 29Giê-xu nói: “Quả thật, Ta nói cùng các người, chẳng có một người nào đã bỏ nhà hay anh em hay chị em hay mẹ hay cha hay con cái hay trang-trại, vì cơ Ta và vì cơ tin-lành, 30nhưng rằng kẻ đó sẽ nhận 100 lần hơn bây giờ trong thời này, nhà cửa và anh em và chị em và các người mẹ và con cái và trang-trại, cùng với các sự hành-hạ; và sự sống đời đời trong đời sắp đến. 31Song nhiều kẻ là đầu, sẽ là sau rốt, và kẻ sau rốt, là đầu.”

Giê-xu nói trước cái chết của mình lần thứ ba (177/Mác 10.32-10.34 /Ma-thi-ơ 20.17-20.19; Lu-ca 18.31-18.34)

32Và họ trên đường đi lên tới Giê-ru-sa-lem, và Giê-xu đang đi tiếp trước họ; và họ sửng-sốt, và những kẻ đi theo đều kinh-sợ. Và một lần nữa Ngài đem 12 vị qua một bên

¹nguyên ngữ: trong danh từ rằng các người là của Đấng Christ
²Ê-sai 66.24

³Bài giảng của Mô-se 24.1,24.3

⁴Sáng-thể 1.27; 2.24; 5.2

⁵Xuất-hành 20.12-20.16; Bài giảng của Mô-se 5.16-5.20

⁶tiếng thầy giáo âu-yếm gọi học trò

⁷bản khác thêm: cho những người trông-cậy vào sự giàu-có

⁸bản khác: nói lẫn nhau

và bắt đầu nói cho họ biết điều sắp xảy ra cho Ngài: 33“Này, chúng ta đang đi lên tới Giê-ru-sa-lem, và Con Trai Loài Người sẽ bị nộp cho các thầy tế-lễ cả và các thầy thông-giáo, và họ sẽ kết-án Người từ-hình, và sẽ nộp Người cho dân Ngoại-bang. 34Và họ sẽ chế-nhạo Người và khắc nhổ trên Người, và quất roi Người, và giết Người, và 3 ngày sau Người sẽ sống lại.”

Giê-xu dạy về việc phục-vụ những người khác (178/Mác 10.35-10.45 /Ma-thi-ơ 20.20-20.28)

35Và Gia-cơ và Giăng, 2 con trai của Xê-bê-đê đến gần cùng Ngài, nói: “Thưa Thầy, chúng tôi muốn Thầy làm cho chúng tôi bất cứ điều gì chúng tôi xin Thầy.” 36Và Ngài nói với họ: “Điều gì các ngươi muốn Ta làm cho các ngươi?” 37Họ nói với Ngài: “Xin cho chúng tôi rằng chúng tôi có thể ngồi trong vinh-quang của Thầy, 1 *đưa* bên hữu Thầy, và 1 *đưa* bên tả. 38Nhưng Giê-xu nói với họ: “Các ngươi không biết điều gì các ngươi đang xin. Các ngươi có thể uống cái chén Ta uống, hay chịu báp-tem với phép báp-tem mà Ta chịu không?” 39Và họ nói với Ngài: “Chúng tôi có thể.” Và Giê-xu nói với họ: “Cái chén Ta uống các ngươi sẽ uống; và các ngươi sẽ chịu báp-tem với phép báp-tem mà Ta phải chịu. 40Nhưng ngồi bên hữu Ta hay bên tả, đây không là của Ta để cho, nhưng ấy là cho những kẻ đã được chuẩn-bị cho.” 41Và nghe điều này, 10 vị bắt đầu cảm thấy rất tức-giận Gia-cơ và Giăng. 42Vừa gọi họ đến chính mình, Giê-xu nói với họ: “Các ngươi biết rằng những kẻ được thừa-nhận là các nhà cai-trị của dân Ngoại-bang đề đầu cưới cô *dân*; và các ông lớn của dân hành quyền trên dân. 43Nhưng không như vậy giữa các ngươi; song hễ ai muốn trở nên lớn giữa các ngươi, sẽ phải là đầy-tớ của các ngươi; 44và hễ ai muốn là đầu giữa các ngươi, sẽ là nô-lệ của tất cả. 45Vì ngay cả Con Trai Loài Người đã chẳng đến để được phục-vụ, nhưng để phục-vụ, và để ban hồn của Ngài làm giá chuộc cho nhiều người.”

Giê-xu chữa lành người ăn-xin bị mù (179/Mác 10.46-10.52 /Ma-thi-ơ 20.29-20.34; Lu-ca 18.35-18.43)

46Và họ đến Giê-ri-cô. Và khi Ngài đang rời Giê-ri-cô với các môn-đồ của mình và một đám rất đông, một người ăn-xin dúi mù *tên là* Ba-ti-mê, con trai của Ti-mê, đang ngồi bên đường. 47Và khi hắn nghe rằng ấy là Giê-xu người Na-xa-rét, hắn bắt đầu hét to và nói: “Giê-xu, Con Trai Đa-vít, xin có lòng khoan-dung trên tôi!” 48Nhiều người nghiêm-khắc bảo hắn im-lặng; nhưng hắn cứ la hét càng to hơn nữa: “Con Trai Đa-vít, xin có lòng khoan-dung trên tôi!” 49Và Giê-xu dừng lại và nói: “Hãy gọi hắn đến đây.” Và họ gọi người mù, nói với hắn: “Can-đảm lên, đứng dậy! Ngài đang gọi ngươi.” 50Và ném cái áo choàng của mình qua một bên, hắn nhảy vọt lên, và đến cùng Giê-xu. 51Và trả lời hắn, Giê-xu nói: “Ngươi muốn Ta làm cho ngươi điều gì?” Và người mù nói với Ngài: “Ra-bu-ni, *tôi muốn* được lại thị-lực của tôi.” 52Và Giê-xu nói với hắn: “Đi đi; đức-tin của ngươi đã cứu ngươi.” Và tức thì hắn được lại thị-lực của hắn và đi theo Ngài trên đường đi.

3. Thánh-vụ của Giê-xu trong Giê-ru-sa-lem (11.1-13.37)

Giê-xu cỡi lừa vào Giê-ru-sa-lem (183/Mác 11.1-11.11/ Ma-thi-ơ 21.1-21.11; Lu-ca 19.28-19.44; Giăng 12.12-

12.19)

11 1Và khi họ đến gần Giê-ru-sa-lem, ở Bê-pha-giê và Bê-tha-ni, gần Núi Ô-li-ve, Ngài sai 2 người trong các môn-đồ của Ngài đi, 2và nói với họ: “Hãy đi vào làng đối diện các ngươi; và tức-thì khi các ngươi vào đó, các ngươi sẽ tìm thấy một con lừa con bị buộc ở đó, trên nó chưa có ai đã từng ngồi; hãy mở nó và dắt nó về đây. 3Và nếu có người nào nói với các ngươi: ‘Tại sao các ngươi đang làm điều này?’ các ngươi nói: ‘Chúa cần nó’; và tức thì hắn sẽ cho nó đi về đây.” 4Và họ ra đi và tìm thấy một con lừa con bị buộc ở ngoài cửa trong đường-phố; và họ mở nó. 5Và một vài người trong những kẻ bàng quan nói với họ: “Các ngươi đang làm gì, mở con lừa con?” 6Và họ nói với chúng y như Giê-xu đã bảo họ, và chúng cho phép họ. 7Và họ đem con lừa con cho Giê-xu và trái y-phục của họ trên nó; và Ngài ngồi trên nó. 8Và nhiều người trái y-phục của họ trên đường đi, và những kẻ khác trái các nhánh cây có lá mà họ đã chặt từ cánh đồng. 9Và những kẻ đi trước, và những kẻ theo sau, đang la lên:

“Hô-sa-na!

PHƯỚC THAY ĐẰNG ĐẾN TRONG DANH ĐỨC CHÚA!⁽¹⁾

10Phước thay vương-quốc đang đến của Đa-vít tổ-phụ chúng ta!

Hô-sa-na trong *tâng* trời tối cao!”

11Và Ngài vào Giê-ru-sa-lem, trong đền-thờ; và sau khi nhìn quanh hết thấy, Ngài ra đi tới Bê-tha-ni với 12 vị, vì trời đã tối rồi.

Giê-xu lại dẹp sạch đền-thờ (184/Mác 11.12-11.19 /Ma-thi-ơ 21.12-21.17; Lu-ca 19.45-19.48)

12Và vào ngày kế, khi họ đã rời khỏi Bê-tha-ni, Ngài trở nên đói. 13Và thấy đằng xa một cây vả trở lá, Ngài đi để *xem* nếu có lẽ Ngài sẽ tìm được cái gì trên nó; và khi Ngài đến gần nó, Ngài chẳng tìm thấy cái gì cả, chỉ lá thôi, vì đó không phải là mùa cho trái vả. 14Và Ngài trả lời và nói với nó: “Chẳng hề có ai ăn trái từ ngươi nữa!” Và các môn-đồ của Ngài đều nghe.

15Và họ đến Giê-ru-sa-lem. Và Ngài vào đền-thờ và bắt đầu đuổi ra những kẻ đang mua bán trong đền-thờ, và lật-đổ bàn của những kẻ đổi tiền và ghế của những kẻ đang bán bò-câu; 16và Ngài không cho phép bất cứ ai mang một cái chậu xuyên qua đền-thờ. 17Và Ngài giảng-dạy và nói cùng họ: “Há chẳng được viết: ‘NHÀ CỦA TA SẼ PHẢI ĐƯỢC GỌI LÀ MỘT NHÀ CẦU-NGUYỆN CHO TẤT CẢ CÁC DÂN-TỘC’⁽²⁾ hay sao? Nhưng các ngươi đã làm nó thành MỘT CÁI ĐONG CỦA NHỮNG KẸ TRỘM CUỐP⁽³⁾.” 18Và các thầy tế-lễ cả và các thầy thông-giáo nghe *điều này*, và tìm cách thế nào để diệt Ngài; vì họ sợ Ngài, vì tất cả đám đông đều kinh-ngạc ở lời giảng-dạy của Ngài.

19Và khi chiều đến, Giê-xu và các môn-đồ của Ngài đi ra khỏi thành-phố.

Giê-xu nói môn-đồ có thể cầu-nguyện cho mọi điều (188/Mác 11.20-11.26 /Ma-thi-ơ 21.18-21.22)

20Và khi họ đang đi ngang qua vào buổi sáng, họ thấy cây

¹Thánh-thi 118.26

²Ê-sai 56.7

³Giê-rê-mi 7.11

Tin Lành theo Mác
(Mác 11.21-12.27)

và ấy bị héo từ các rễ *lên trên*.²¹ Và được nhắc-nhờ, Phi-e-rơ nói với Ngài: “Thầy, kia, cây và mà Thầy đã rủa đã héo rồi.”²² Và Giê-xu trả lời, nói với họ: “Hãy có đức-tin nơi Đức Chúa TRỜI.²³ Quả thật, Ta nói cùng các người, hễ ai nói với ngọn núi này: ‘Hãy bị cất lên và bị quăng vào trong biển,’ và không nghi-ngờ trong tâm mình, nhưng tin rằng điều mình nói sẽ xảy ra, nó sẽ được *ban cho* kẻ đó.²⁴ Bởi vậy Ta nói cùng các người, tất cả các điều các người cầu-nguyện và xin, hãy tin rằng các người đã nhận chúng, và chúng sẽ được *ban cho* các người.²⁵ Và bất cứ lúc nào các người đứng cầu-nguyện, hãy tha-thứ, nếu các người có bất cứ điều gì chống lại một người nào, ngõ hầu Cha các người trong trời cũng có thể tha-thứ các người những vi-phạm của các người.”^{[26} Nhưng nếu các người không tha-thứ, Cha các người trong trời cũng sẽ không tha-thứ những vi-phạm của các người.”[]]⁽¹⁾

Các lãnh-tụ tôn-giáo thách-thức thẩm-quyền của Giê-xu (189/Mác 11.27-11.33 /Ma-thi-ơ 21.23-21.27; Lu-ca 20.1-20.8)

²⁷Và họ tới Giê-ru-sa-lem một lần nữa. Và khi Ngài đang bước đi trong đền-thờ, các thầy tế-lễ cả, và các thầy thông-giáo, và các trưởng-lão đến tới Ngài,²⁸ và nói với Ngài: “Bởi thẩm-quyền gì Thầy đang làm các điều này, hay ai đã cho Thầy thẩm-quyền này để làm các điều này?”²⁹ Và Giê-xu nói với họ: “Ta sẽ hỏi các người một câu hỏi, và các người hãy trả lời Ta, và Ta sẽ bảo các người bởi thẩm-quyền gì Ta làm các điều này.³⁰ Phép báp-tem của Giăng đã là từ trời hay từ loài người? Hãy trả lời Ta.”³¹ Và họ lý-luận giữa chính họ, rằng: “Nếu chúng ta nói: ‘Từ trời,’ Ông ta sẽ nói: ‘Thế thì, tại sao các người đã chẳng tin người ấy?’³² Nhưng, chúng ta sẽ nói: ‘Từ loài người?’— họ sợ đám đông, vì tất cả xem Giăng quả thật là một đấng tiên-tri.³³ Và trả lời Giê-xu, họ nói: “Chúng tôi không biết.” Và Giê-xu nói với họ: “Ta cũng không bảo các người bởi thẩm-quyền gì Ta làm các điều này.”

Giê-xu nói ẩn-dụ về các tá-điền độc-ác (191/Mác 12.1-12.12 /Ma-thi-ơ 21.33-21.46; Lu-ca 20.9-20.19)

12¹Và Ngài bắt đầu nói với họ bằng các ẩn-dụ: “Một người kia đã TRỒNG MỘT VƯỜN NHO, VÀ ĐÃ DỰNG MỘT VÁCH TƯỞNG XUNG-QUANH NÓ, VÀ ĐÃ ĐÀO MỘT CÁI BÈ DƯỚI MÁY ÉP NHO, VÀ ĐÃ XÂY MỘT CÁI THÁP⁽²⁾; và đã cho các người trồng nho thuê nó và đi xa.² Và vào lúc mùa hái, ông sai 1 kẻ nô-lệ đến cùng các người trồng nho, để nhận *một ít* sản-vật của vườn nho từ các người trồng nho.³ Và họ bắt nó, và đánh nó, và đuổi nó đi tay không.⁴ Và ông tiếp tục sai 1 kẻ nô-lệ khác đến cùng họ, và họ làm nó bị thương trong đầu, và đối-xử nó một cách nhục-nhã.⁵ Và ông sai 1 đứa khác, và họ giết đứa đó; và *như thế* với nhiều đứa khác: đánh một số, và giết một số khác.⁶ Ông có một người nữa *để sai*, 1 con trai yêu-dầu; cuối-cùng ông sai người đến cùng họ, nói: ‘Chúng sẽ tôn-trọng con trai của ta.’⁷ Nhưng các người trồng nho đó nói với nhau: ‘Đây là kẻ thừa-kế; hãy đến, chúng ta hãy giết nó, và của kẻ-thừa sẽ là của chúng ta!’⁸ Và họ bắt người, và giết người, và quăng người ra ngoài vườn nho.⁹ Điều gì chủ vườn nho sẽ làm? Ông sẽ đến và diệt các người trồng

nho, và sẽ giao vườn nho cho những kẻ khác.¹⁰ Các người thậm-chí chưa đọc câu Thánh-Kinh này hay sao:

‘HỒN ĐÁ MÀ CÁC THỢ XÂY NHÀ ĐÃ LOẠI BỎ
ĐÁ NÀY ĐÃ TRỞ THÀNH ĐÁ CHỦ GÓC NHÀ;
1 ĐIỀU NÀY ĐÃ XÂY RA TỪ ĐỨC CHÚA,
VÀ NÓ TUYỆT-VỜI TRƯỚC MẮT CHÚNG TA⁽³⁾?’”

¹²Và họ tìm *cách* chụp bắt Ngài; và họ sợ đám đông, vì họ hiểu rằng Ngài đã nói ẩn-dụ này chống lại họ. Và họ rời khỏi Ngài và biến mất.

Các lãnh-tụ tôn-giáo chất-vấn Giê-xu về việc trả thuế (193/Mác 12.13-12.17 /Ma-thi-ơ 22.15-22.22; Lu-ca 20.20-20.26)

¹³Và họ sai một vài người trong nhóm Pha-ri-si và Hê-rốt đi tới Ngài, để bẫy Ngài trong một câu nói.¹⁴ Và chúng đến và nói với Ngài: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy chân-thật, và không chiều lòng một ai⁽⁴⁾; vì Thầy không tu-vị bất cứ ai, nhưng giảng-dạy đường lối của Đức Chúa TRỜI bằng lẽ thật. Có đúng luật để trả thuế-thân cho Sê-sa hay không?¹⁵ Chúng ta sẽ phải trả, hay chúng ta không nên trả?” Nhưng Ngài, biết đạo-đức-giá của họ, nói với họ: “Tại sao các người thử Ta? Hãy đưa Ta một đơ-na-ri để nhìn xem.”¹⁶ Và họ đem đến *một đồng*. Và Ngài nói với họ: “Đây là chân-dung và câu khắc của ai?” Và họ nói với Ngài: “Của Sê-sa.”¹⁷ Và Giê-xu nói với họ: “Hãy trao cho Sê-sa các vật của Sê-sa, và cho Đức Chúa TRỜI các vật của Đức Chúa TRỜI.” Và họ lấy làm lạ về Ngài.

Các lãnh-tụ tôn-giáo chất-vấn Giê-xu về sự sống lại (194/Mác 12.18-12.27 /Ma-thi-ơ 22.23-22.33; Lu-ca 20.27-20.40)

¹⁸Và một vài người Sa-đu-sê (là những kẻ nói rằng không có sự sống lại) đến với Ngài, và chất-vấn Ngài, rằng: ¹⁹“Thưa Thầy, Môi-se đã viết cho chúng ta rằng: NẾU ANH CỦA MỘT NGƯỜI ĐÀN-ÔNG CHẾT, và để lại đặng sau một người vợ, và KHÔNG ĐỂ LẠI MỘT ĐỨA CON NÀO CẢ, EM TRAI CỦA NGƯỜI SẼ PHẢI CUỐI NGƯỜI VỢ ẤY, VÀ SINH DƯỞNG CON ĐỂ CHO ANH MINH⁽⁵⁾.’²⁰ Có 7 anh em trai kia; và người thứ nhất lấy vợ, và chết, không để lại một con đẻ nào cả.²¹ Và người thứ hai lấy bà ấy, và chết, không để lại một con đẻ nào cả; và người thứ ba giống như vậy;²² và thế là cả 7 đều không để lại một con đẻ nào cả. Sau hết người đàn-bà ấy cũng chết.²³ Trong sự phục-sinh, khi họ sống lại, bà đó sẽ là vợ của người nào? Vì cả 7 người đã lấy bà làm vợ.”²⁴ Giê-xu nói với họ: “Đây chẳng phải là lý do các người sai lầm, rằng các người chẳng hiểu Thánh-Kinh, hay quyền-năng của Đức Chúa TRỜI?²⁵ Vì khi họ sống lại từ các người chết, họ không cưới, không gã, nhưng giống như các thiên-sứ trong trời.²⁶ Song về các người chết, rằng họ sống lại, các người đã chẳng đọc sách Môi-se, trong *đoạn về* bụi cây *văn cháy*, thế nào Đức Chúa TRỜI đã nói với ông, rằng: ‘TA LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA ÁP-RA-HAM, VÀ ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA Y-SÁC, VÀ ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA GIA-CÓP’⁽⁶⁾?²⁷ Ngài không là Đức Chúa TRỜI của các người chết, song của các người sống; các người làm to.”

¹nhiều bản Thánh Kinh khác không có câu này
²Ê-sai 5.1-5.2

³Thánh-thi 118.22-118.23

⁴nguyên ngữ: Thầy không quan tâm tới bất cứ ai

⁵Bài giảng của Môi-se 25.5

⁶Xuất-hành 3.6

Tin Lành theo Mác
(Mác 12.28-13.21)

Các lãnh-tụ tôn-giáo chất-vấn Giê-xu về điều-răn lớn nhất (195/Mác 12.28-12.34 /Ma-thi-ơ 22.34-22.40)

28Và một trong các người thông-giáo đến gần và nghe họ tranh-cãi, nhận biết rằng Ngài đã khéo trả lời họ, hỏi Ngài: “Điều răn gì là tối quan-trọng trong tất cả?” ²⁹Giê-xu trả lời: “Điều-răn tối quan-trọng là: ‘HÃY NGHE, HỒI Y-SO-RA-ÊN! ĐỨC CHÚA, ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA CHÚNG TA LÀ MỘT CHÚA DUY-NHẤT; ³⁰VÀ NGƯỜI SẼ PHẢI YÊU-THƯƠNG ĐỨC CHÚA, ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA NGƯỜI, VỚI TẤT CẢ TÂM CỦA NGƯỜI, VÀ VỚI TẤT CẢ HỒN CỦA NGƯỜI, VÀ VỚI TẤT CẢ TRÍ CỦA NGƯỜI, VÀ VỚI TẤT CẢ SỨC-LỰC CỦA NGƯỜI⁽¹⁾.’ ³¹Điều thứ hai là đây: ‘NGƯỜI SẼ PHẢI THƯƠNG-YÊU NGƯỜI LÂN-CẬN CỦA NGƯỜI NHƯ CHÍNH NGƯỜI⁽²⁾.’ Không có một điều-răn nào khác lớn hơn các điều-răn này.” ³²Và thầy thông-giáo ấy nói với Ngài: “Đúng, thưa Thầy, Thầy đã phát-biểu đúng sự thực rằng: NGÀI LÀ Đấng DUY-NHẤT, VÀ CHẴNG CÓ MỘT Đấng Nào khác ngoài Ngài; ³³VÀ YÊU-THƯƠNG NGÀI VỚI TẤT CẢ TÂM VÀ VỚI TẤT CẢ MỌI SỰ HIỂU-BIỆT VÀ VỚI TẤT CẢ SỨC-LỰC, VÀ THƯƠNG-YÊU NGƯỜI LÂN-CẬN MÌNH NHƯ CHÍNH MÌNH⁽³⁾, là nhiều hơn tất cả các của-lễ thiêu và các tế-vật.” ³⁴Và khi Giê-xu thấy hắn trả lời một cách thông-minh, Ngài nói với hắn: “Người không xa vương-quốc của Đức Chúa TRỜI.” Và sau đó, không một người nào dám hỏi Ngài các câu-hỏi nào nữa.

Các lãnh-tụ tôn-giáo không thể trả lời câu hỏi của Giê-xu (196/Mác 12.35-12.37 /Ma-thi-ơ 22.41-22.46; Lu-ca 20.41-20.44)

35Và Giê-xu nói, khi Ngài dạy trong đền-thờ: “Các thầy thông-giáo nói *Đấng Christ* là con trai của Đa-vít là thế nào? ³⁶Chính Đa-vít đã nói trong *Đức Thánh-Linh*:

‘ĐỨC CHÚA ĐÃ NÓI VỚI CHÚA CỦA TÔI:
“HÃY NGỒI NƠI TAY HỮU TA, CHO ĐẾN KHI TA ĐẶT CÁC KÉ THÙ CỦA CHÚA Ở BÊN DƯỚI CÁC CHÂN CỦA CHÚA.”⁽⁴⁾’

³⁷Chính Đa-vít gọi Ngài là ‘Chúa’; và vì vậy trong nghĩa gì Ngài là con trai của người?” Và đám rất đông đang vui-về nghe Ngài.

Giê-xu cảnh-cáo chống lại các lãnh-tụ tôn-giáo (197/Mác 12.38-12.40 /Ma-thi-ơ 23.1-23.12; Lu-ca 20.45-20.47)

38Và trong việc giảng-dạy của Ngài, Ngài nói: “Hãy coi chừng các thầy thông-giáo là những kẻ thích thả bộ đồ đạc trong áo choàng dài thướt, và thích các lời chào kính-cẩn trong các chỗ chợ, ³⁹và các chỗ ngồi chính trong các hội-đường, và các chỗ danh-dự trong các tiệc lớn, ⁴⁰là những kẻ nuốt nhà của các bà góa, và vì có bề ngoài dâng các lời cầu-nguyện dài dòng; những kẻ này sẽ nhận sự kết-án nặng hơn.”

Một bà góa nghèo cho tất cả bà có (200/Mác 12.41-12.44 /Lu-ca 21.1-21.4)

41Và Ngài ngồi xuống đối diện kho bạc, và quan-sát thế nào đám đông đang để tiền vào trong kho bạc; và nhiều người giàu đang để vào các số tiền lớn. ⁴²Và một bà góa nghèo đến và để vào 2 đồng tiền nhỏ bằng đồng, trị giá 1

xu. ⁴³Và gọi các môn-đồ của Ngài đến cùng Ngài, Ngài nói với họ: “Quả thật, Ta nói cùng các ngươi, bà góa nghèo này đã bỏ vào nhiều hơn tất cả những kẻ đang bỏ vào kho bạc; ⁴⁴vì tất cả họ đã bỏ vào từ tiền thặng-dư của họ, song bà, ra từ sự nghèo-khó của mình, bỏ vào tất cả bà có, toàn-bộ sinh-kê của bà.”

Giê-xu nói về tương-lai (201/Mác 13.1-13.23 /Ma-thi-ơ 24.1-24.28; Lu-ca 21.5-21.24)

13¹Và khi Ngài đang đi ra khỏi đền-thờ, một trong các môn-đồ của Ngài nói với Ngài: “Thưa Thầy, xin xem các hòn đá lớn đường nào và các tòa nhà vĩ-đại biết bao!” ²Và Giê-xu nói với người: “Người thấy các tòa nhà vĩ-đại này ư? Không 1 hòn đá nào sẽ còn sót lại trên 1 hòn đá khác mà không bị giựt xuống.”

³Và khi Ngài đang ngồi trên Núi Ô-li-ve đối diện đền-thờ, Phi-e-rơ và Gia-cơ và Giăng và Anh-rê hỏi Ngài một cách riêng-tu: ⁴“Xin nói cho chúng tôi biết, khi nào các điều này sẽ xảy ra, và cái gì sẽ là dấu-hiệu khi tất cả các điều này được hoàn-thành?” ⁵Và Giê-xu bắt đầu nói với họ: “Hãy coi chừng rằng không người nào lường gạt các ngươi. ⁶Nhiều kẻ sẽ đến trong danh Ta, nói: ‘Ta là!’ và sẽ lường gạt nhiều người. ⁷Và khi các ngươi nghe về các cuộc chiến-tranh và các tin-đồn về các cuộc chiến-tranh, đừng bị khiếp-sợ; các điều đó phải xảy ra; nhưng đó chưa là sự cuối cùng. ⁸Vì dân này sẽ nổi lên chống lại dân nọ, và vương-quốc này chống lại vương-quốc kia; sẽ có các trận động đất trong các chỗ khác nhau; cũng sẽ có các nạn đói. Các điều này chỉ là sự bắt đầu của những cơn đau đẻ.

⁹“Nhưng hãy coi chừng chính mình; vì họ sẽ nộp các ngươi qua cho các tòa-án; và các ngươi sẽ bị đánh đòn trong các hội-đường, và các ngươi sẽ đứng trước mặt các thống-độc và các vua vì cơ Ta, như lời cho họ. ¹⁰Và tin-lành trước tiên phải được truyền-giảng cho tất cả các dân-tộc. ¹¹Và khi họ dẫn các ngươi và giao nộp các ngươi, chớ lo trước về điều gì các ngươi sẽ nói; nhưng hãy nói bất cứ điều gì được cho các ngươi vào giờ đó; vì đó không phải chính các ngươi nói, nhưng *Đức Thánh-Linh*. ¹²Và anh em sẽ nộp anh em cho sự chết, và cha nộp con của mình; và con cái sẽ nổi dậy chống lại cha mẹ và giết họ. ¹³Và các ngươi sẽ bị ghét bởi tất cả vì danh Ta, nhưng kẻ chịu đựng đến cuối-cùng, kẻ đó sẽ được cứu.

¹⁴“Nhưng khi các ngươi thấy VẬT GHÊ-TÔM CÓ SỰ TAN-HOANG⁽⁵⁾ đứng nơi không được đứng (độc-giã hãy hiểu), thì những kẻ ở trong Giu-đê phải chạy trốn đến các núi. ¹⁵Và kẻ ở trên mái nhà chớ xuống, hay chớ vào trong, để lấy bất cứ cái gì ra khỏi nhà mình; ¹⁶và kẻ ở trong đồng chớ quay về để lấy áo choàng mình. ¹⁷Song khôn cho những kẻ có thai và cho những kẻ đang nuôi trẻ sơ sinh trong các ngày đó! ¹⁸Hãy cầu-nguyện rằng nó có thể không xảy ra trong mùa đông. ¹⁹Vì những ngày đó sẽ là kỳ hoạn-nạn như đã chẳng xảy ra từ việc bắt đầu của sự sáng thế mà *Đức Chúa TRỜI* đã sáng-tạo, cho đến bây giờ, và sẽ không bao giờ. ²⁰Và trừ phi Chúa đã làm ngắn lại các ngày đó, không có một xác-thịt nào sẽ được cứu; nhưng vì cơ các ngươi được chọn mà Ngài đã chọn, Ngài đã làm ngắn lại các ngày đó. ²¹Và lúc đó, nếu người nào

¹Bài giảng của Môi-se 6.4,5

²Lê-vi 19.18

³Bài giảng của Môi-se 4.35;6.5; 1 Sa-mu-ên 15.22; Ô-sê 6.6; Ma-la-chi 6.6-8

⁴Thánh-thi 110.1

⁵Đa-ni-ên 9.27;11.31;12.11

nói với các người: ‘Này, đây là Đấng Christ’ hay ‘Kìa, Ngài ở đó’; chớ tin; 22vì các Christ giả và các tiên-tri giả sẽ nói dậy, và sẽ cho thấy các dấu-hiệu và các điều kỳ-diệu, mục-đích, nếu có thể, để dẫn những kẻ được chọn lạc lối. 23Song hãy chú-ý; này, Ta đã nói cho các người biết trước mọi sự việc.

Giê-xu nói về sự trở lại của Ngài (202/Mác 13.24-13.31 /Ma-thi-ơ 24.23-24.35; Lu-ca 21.25-21.33)

24“Nhưng trong các ngày đó, sau hoạn-nạn đó, MẶT TRỜI SẼ BỊ TỐI VÀ MẶT TRĂNG SẼ KHÔNG CHO ÁNH-SÁNG CỦA NÓ, 25VÀ CÁC NGÔI SAO SẼ RƠI XUỐNG⁽¹⁾ từ trời, và các quyền-năng trong các tầng trời sẽ bị lay động. 26Và lúc đó họ sẽ thấy CON TRAI LOÀI NGƯỜI ĐẾN TRONG CÁC ĐÁM MÂY⁽²⁾ với quyền-năng vĩ-đại và vinh-quang. 27Và lúc đó Ngài sẽ sai các thiên-sứ tới, và sẽ gom lại những kẻ được chọn của Ngài từ bốn phương gió, từ đầu cùng xa nhất của trái đất đến đầu cùng xa nhất của trời.

28“Bây giờ hãy học ân-dụ từ cây vả: khi nhánh nó đã trở nên mềm và nảy ra những lá của nó, các người biết rằng mùa hạ là gần. 29Cũng như thế, các người, khi các người thấy các điều này xảy ra, cũng biết rằng Ngài là gần, ngay nơi cửa. 30Quả thật Ta nói cùng các người, thế-hệ này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả các sự việc này xảy ra. 31Trời và đất sẽ qua đi, nhưng các lời của Ta sẽ không qua đi.

Giê-xu bảo cứ xem chừng (203/Mác 13.32-13.37 /Ma-thi-ơ 24.36-24.51; Lu-ca 21.34-21.38)

32“Nhưng về ngày hay giờ đó, chẳng có ai biết, cả các thiên-sứ trong trời, lẫn Con Trai, nhưng một mình Cha.

33“Hãy chú-ý, hãy tiếp-tục cảnh-giác; vì các người không biết khi nào là thời-điểm. 34Nó giống như ông kia, đi du-hành xa, lúc rời nhà của mình giao quyền cho nô-lệ của mình, *chỉ-định* mỗi đứa phận-sự của nó, cũng ra lệnh cho kẻ giữ cửa phải cứ cảnh-giác. 35Bởi vậy, hãy cảnh-giác—vì các người không biết lúc chủ nhà sắp đến, hoặc vào chiều tối, lúc nửa đêm, lúc gà trống gáy, hay vào buổi sáng—36sợ rằng ông ấy đến một cách thành-linh và tìm thấy các người ngủ. 37Và điều gì Ta nói cùng các người, Ta nói cùng tất cả: “Hãy cứ cảnh-giác!”

C. SỰ CHẾT VÀ SỐNG LẠI CỦA GIÊ-XU, NGƯỜI ĐÁY TỐ (14.1-16.20)

Các nhà lãnh-đạo tôn-giáo âm-mưu giết Giê-xu (207/Mác 14.1-14.2 /Ma-thi-ơ 26.1-26.5; Lu-ca 22.1-22.2)

14¹Bây giờ còn 2 ngày nữa là tới lễ Vượt-qua và Bánh Không-Men; và các thầy tế-lễ cả và các thầy thông-giáo đang tìm cách thế nào để lén-lút chụp bắt Ngài và giết Ngài; 2vì họ nói: “Không bắt trong ngày lễ, e rằng có sự bạo-loạn của dân.”

Một người nữ xức dầu thơm đắt giá cho Giê-xu cho sự mai-táng (182/Mác 14.3-14.9 /Ma-thi-ơ 26.6-26.13; Giăng 12.1-12.11)

¹Ê-sai 13.10; 34.4; Ê-xê-chiên 32.7; Giô-ên 2.10; 2.31; 3.15; Khải-huyền 6.12-6.13

²Đa-ni-ên 7.13; Khải-huyền 1.7

3Và khi Ngài ở trong Bê-tha-ni tại nhà của Si-môn người phụng, và tựa nơi bàn ăn, một người đàn-bà đến đó với cái lọ bằng đá minh-ngọc có dầu thơm cam-tòng nguyên-chất rất đắt giá; bà bẻ gãy lọ và đổ nó trên đầu Ngài. 4Nhưng một vài người *phê-bình* với nhau một cách phẫn-nộ: “Tại sao lãng-phí dầu thơm này vậy? 5Vì dầu thơm này đã có thể được bán hơn 300 đơ-na-ri, và *tiền* cho kẻ nghèo.” Và họ đang rầy la bà. 6Nhưng Giê-xu nói: “Hãy để mặc bà ấy; tại sao các người gây rắc-rối cho bà? Bà đã làm một việc tốt cho Ta. 7Vì các người luôn có kẻ nghèo với các người, và bất cứ lúc nào các người muốn, các người cũng có thể làm tốt cho họ; song các người không luôn có Ta. 8Bà ấy đã làm điều gì bà có thể; bà đã xức xác của Ta trước cho sự mai-táng. 9Và quả thật Ta nói cùng các người: hễ nơi nào tin-lành được thuyết-giảng trong toàn-thế thế-giới, điều người đàn-bà này đã làm cũng sẽ được nói đến để tưởng nhớ đến bà.”

Giu-đa chịu phản-bội Giê-xu (208/Mác 14.10-14.11 /Ma-thi-ơ 26.14-26.16; Lu-ca 22.3-22.6)

10Và Giu-đa Ích-ca-ri-ôt, một trong 12 vị, bỏ đi tới các thầy tế-lễ cả, để phản-bội Ngài cho họ. 11Và họ vui-vẻ khi họ nghe *điều này*, và hứa cho hắn tiền. Và hắn tìm cách thế nào để phản Ngài ở vào lúc thích-hợp.

Những môn-đồ chuẩn-bị lễ Vượt-qua (209/Mác 14.12-14.16 /Ma-thi-ơ 26.17-26.19; Lu-ca 22.7-22.13)

12Vào ngày thứ nhất của Bánh Không-men, khi họ đang hiến-tê Lễ Vượt-qua, các môn-đồ của Ngài nói với Ngài: “Thầy muốn chúng tôi đi và chuẩn-bị cho Thầy ăn lễ Vượt-qua ở đâu?” 13Và Ngài sai 2 trong môn-đồ của Ngài, và nói với họ: “Hãy đi vào thành-phố, và một người đàn-ông đang mang một bình rót nước sẽ gặp các người; hãy đi theo hắn; 14và hễ nơi nào hắn vào, hãy nói với chủ của nhà đó: ‘Thầy nói: “Phòng tiếp khách của Ta ở đâu, để Ta có thể ăn lễ Vượt-qua với các môn-đồ của Ta trong đó?’” 15Và chính hắn sẽ chỉ cho các người một phòng tầng trên rộng lớn có sẵn đồ-đạc và sẵn-sàng; hãy chuẩn-bị cho chúng ta ở đó.” 16Và các môn-đồ ra đi, và đi đến thành-phố, và thấy y như Ngài đã bảo họ; và họ chuẩn-bị lễ Vượt-qua.

Giê-xu và các môn-đồ ăn bữa tối cuối cùng (211/Mác 14.17-14.25 /Ma-thi-ơ 26.20-26.30; Lu-ca 22.14-22.30; Giăng 13.21-13.30)

17Và khi trời tối, Ngài đến với 12 vị. 18Và khi họ đang tựa nơi bàn ăn và đang ăn, Giê-xu nói: “Quả thật Ta nói cùng các người rằng: 1 trong các người sẽ phản Ta—kẻ đang ăn với Ta.” 19Họ bắt đầu ưu phiến và nói với Ngài, từng người một: “Chắc-chắn không phải tôi?” 20Và Ngài nói với họ: “*Áy là 1 trong 12, kẻ nhúng với Ta trong đĩa sậu.* 21Vì Con Trai Loài Người sẽ đi y như được viết về Ngài; song khốn cho người đó bởi nó mà Con Trai Loài Người bị phản! *Áy là* tốt cho nó nếu người đó đã chẳng được sinh ra.”

22Và khi họ đang ăn, Ngài lấy bánh, và đã ban phước Ngài bẻ nó, và đưa nó cho họ, và nói: “Hãy lấy nó; đây là thân-thể của Ta.” 23Và khi Ngài đã cầm chén, và đã ban các lời tạ ơn, Ngài đưa nó cho họ, và tất cả họ đã uống từ nó. 24Và Ngài nói với họ: “Đây là máu của Ta của sự

Tin Lành theo Mác
(Mác 14.25-14.70)

giao-ước, nó được đổ ra vì nhiều người.²⁵ Quả thật Ta nói cùng các ngươi, Ta sẽ không bao giờ một lần nữa uống từ trái gấc nho cho đến ngày đó khi Ta uống nó mới trong vương-quốc của Đức Chúa TRỜI.”

Giê-xu một lần nữa cho biết trước sự phủ-nhận của Phi-e-rơ (222/Mác 14.26-14.31 /Ma-thi-ơ 26.30-26.35)

26Và sau khi hát một bài Thánh-ca, họ đi ra tới Núi Ô-li-ve.

27Và Giê-xu nói với họ: “Tất cả các ngươi sẽ rời bỏ; vì có viết: ‘TA SẼ ĐÁNH HẠ KÊ CHÂN CHIÊN, VÀ BẦY CHIÊN SẼ BỊ TÁN-LOẠN.’⁽¹⁾ **28**Song sau khi Ta đã được sống lại, Ta sẽ đi trước các ngươi tới Ga-li-lê.” **29**Nhưng Phi-e-rơ nói với Ngài: “Đầu tất cả có thể rời bỏ, song tôi sẽ không.” **30**Và Giê-xu nói với người: “Quả thật Ta nói cùng ngươi, hôm nay, vào đêm này, trước khi gà trống gáy 2 lần, chính ngươi sẽ 3 lần phủ-nhận Ta.” **31**Nhưng Phi-e-rơ cứ khẳng-khăng nói: “Nếu tôi phải chết với Thầy, tôi cũng sẽ chẳng phủ-nhận Thầy.” Và tất cả họ cũng nói *như vậy*.

Giê-xu chịu đau-khổ trong vườn (223/Mác 14.32-14.42 /Ma-thi-ơ 26.36-26.46; Lu-ca 22.39-22.46)

32Và họ đến tới chỗ có tên là Ghết-sê-ma-nê; và Ngài nói cùng các môn-đồ của Ngài: “Hãy ngồi đây cho đến khi Ta đã cầu-nguyện.” **33**Và Ngài đem Phi-e-rơ và Gia-cơ và Giăng với Ngài, và bắt đầu rất phiền-muộn và khó chịu. **34**Và Ngài nói với họ: “Hồn Ta vô cùng buồn, đến chết; hãy ở lại đây và cứ canh phòng.” **35**Và Ngài đi xa hơn một chút, và nằm sấp xuống đất, và cầu-nguyện rằng: nếu có thể, xin giờ này có thể qua khỏi Ngài. **36**Và Ngài nói: “A-ba! Cha ôi! Tất cả các việc đều có thể *đối với* Cha; xin cất tách này khỏi Con; tuy nhiên không là điều Con muốn, nhưng điều Cha muốn.” **37**Và Ngài đến và tìm thấy họ ngủ, và nói với Phi-e-rơ: “Si-môn, ngươi ngủ ư? Ngươi không thể cứ canh phòng trong 1 giờ sao? **38**Hãy cứ canh phòng và cầu-nguyện để các ngươi có thể không sa vào cám-dỗ; linh thì muốn, nhưng xác thịt thì yếu-đuối.” **39**Và một lần nữa Ngài ra đi và cầu-nguyện, nói cùng một lời. **40**Và một lần nữa Ngài đến và tìm thấy họ ngủ, vì các mắt họ rất nặng-trừ; và họ không biết điều gì để trả lời Ngài. **41**Và Ngài đến lần thứ ba và nói với họ: “Các ngươi còn đang ngủ và nghĩ-ngoi sao? Ấy là đủ rồi; giờ ấy đã đến; này, Con Trai Loài Người sắp bị phản vào trong tay các tội-nhân. **42**Hãy chỗi dậy, chúng ta hãy đi; kia, đứa phản Ta gần rồi!”

Giê-xu bị phản và bị bắt (224/Mác 14.43-14.52/Ma-thi-ơ 26.47-26.56; Lu-ca 22.47-22.53; Giăng 18.1-18.11)

43Và tức thì trong khi Ngài vẫn còn đang nói, Giu-đa, 1 trong 12 vị, đến gần, và với hắn 1 đám đông với gươm và dùi cui, từ các thầy tế-lễ cả và các thầy thông-giáo và các trưởng-lão. **44**Bây giờ đứa đang phản Ngài đã cho chúng một tín-hiệu, nói: “Bất cứ ai tôi hôn, Hắn là người đó; hãy chụp bắt Hắn, và dắt Hắn đi cẩn-thận.” **45**Và sau khi đến, Giu-đa tức thì đi tới Ngài, nói: “Thưa Thầy!” và hôn Ngài. **46**Và chúng tra tay vào Ngài và chụp bắt Ngài. **47**Nhưng có người nọ trong những kẻ đứng gần rút gươm của mình, và chém kẻ nô-lệ của thầy tế-lễ thượng-phẩm, và làm đứt

tai của nó. **48**Và Giê-xu trả lời và nói với họ: “Các người đã ra đây với gươm và dùi cui để bắt Ta, như chống một kẻ cướp ư? **49**Mỗi ngày Ta đã ở với các ngươi trong đền-thờ giảng-dạy, và các ngươi đã chẳng chụp bắt Ta. Nhưng điều này đã xảy ra để các lời Thánh-Kinh có thể được ứng-nghiệm.” **50**Và tất cả họ bỏ Ngài và chạy trốn.

51Và có một thanh-nam nọ đang đi theo Ngài, chẳng mặc gì cả duy chỉ một tấm vải lanh trên thân trần-trụi; và họ chụp bắt nó. **52**Nhưng nó bỏ tấm vải lanh đằng sau, và chạy thoát, trần-trụi.

Cai-phe chất-vấn Giê-xu (226/Mác 14.53-14.65 /Ma-thi-ơ 26.57-26.68)

53Và họ dẫn Giê-xu đi tới thầy tế-lễ thượng-phẩm; và tất cả các thầy tế-lễ cả và các trưởng-lão và các thầy thông-giáo đã nhóm lại với nhau. **54**Và Phi-e-rơ đã đi theo Ngài ở đằng xa, vào ngay trong sân của thầy tế-lễ thượng-phẩm; và người đang ngồi với các canh-sát-viên, và sưởi ấm mình ở đồng lửa. **55**Bây giờ các thầy tế-lễ cả và toàn-thể Hội-đồng cứ cố-gắng để được lời chứng chống lại Giê-xu để giết Ngài; và họ chẳng tìm được bất cứ ai cả. **56**Vì có nhiều kẻ đang cho lời chứng dối chống lại Ngài, tuy nhiên lời chứng của họ chẳng nhất quán. **57**Và vài kẻ đứng dậy và cho lời chứng dối chống lại Ngài, nói: **58**“Chúng tôi đã nghe Hấn nói: ‘Ta sẽ phá-hủy đền-thờ này được làm với các bàn tay, và trong 3 ngày Ta sẽ dựng nên cái khác không được làm với các bàn tay.’” **59**Và ngay cả trong khía cạnh này, lời chứng của họ cũng chẳng nhất quán. **60**Và Thầy tế-lễ thượng-phẩm đứng dậy và tiến tới và chất-vấn Giê-xu, rằng: “Ngươi không có một câu trả lời nào sao? Ấy là điều gì mà mấy người này đang làm chứng chống lại ngươi vậy?” **61**Song Ngài cứ làm thinh và không đưa ra một câu trả lời nào cả. Một lần nữa thầy tế-lễ thượng-phẩm đang chất-vấn Ngài, và nói với Ngài: “Ngươi là Christ, Con Trai của Đấng Được Phước phải không?” **62**Và Giê-xu nói: “TA LÀ; và các ngươi sẽ thấy CON TRAI LOÀI NGƯỜI NGỒI Ồ TAY HỮU CỐ QUYỀN-NĂNG⁽²⁾, và ĐẾN VỚI CÁC MÂY TRỜI⁽³⁾.” **63**Vừa xé áo của mình, thầy tế-lễ thượng-phẩm nói: “Chúng ta cần thêm chứng-nhân gì?” **64**Các người đã nghe lời phạm-thượng; nó có vẻ thể nào đối với các ngươi?” Và tất cả họ kết-án Ngài là đáng chết. **65**Và một vài người bắt đầu khạc-nhổ vào Ngài, và bịt mắt Ngài, và đập Ngài với các nắm tay của họ, và nói với Ngài: “Hãy nói tiên-tri đi!” Các canh-sát-viên tát tai Ngài.

Phi-e-rơ chối biết Giê-xu (227/Mác 14.66-14.72 /Ma-thi-ơ 26.69-26.75; Lu-ca 22.54-22.65; Giăng 18.25-18.27)

66Và khi Phi-e-rơ ở dưới trong sân, 1 đứa trong bọn tớ gái của thầy tế-lễ thượng-phẩm đến, **67**và thấy Phi-e-rơ tự sưởi ấm, cô ngó người, và nói: “Ngươi cũng đã ở với Giê-xu người Na-xa-rét.” **68**Nhưng người chối, nói: “Ta không biết cũng không hiểu điều gì ngươi đang nói.” Và người đi ra ngoài lên trên sân trước và gà trống gáy. **69**Và đứa tớ gái đó thấy người, và bắt đầu một lần nữa nói với các kẻ bàng quan: “Đây là 1 người trong bọn họ.” **70**Song một lần nữa người chối điều đó. Và sau một chốc các kẻ bàng

¹Xa-cha-ri 13.7

²Thánh-thi 110.1

³Đa-ni-ên 7.13

Tin Lành theo Mác
(Mác 14.71-15.43)

quan một lần nữa nói với Phi-e-ơ: “Chắc-chắn người là người trong bọn họ; vì người cũng là người Ga-li-lê.”

⁷¹Song người bắt đầu rửa-sả và thề: “Tôi không biết người này mà các người đang nói.” ⁷²Và tức thì gà trống gáy lần thứ hai. Và Phi-e-ơ nhớ lại rằng Giê-xu đã đưa ra nhận xét ấy về mình: “Trước khi gà trống gáy 2 lần, người sẽ chối Ta 3 lần.” Và người bắt đầu khóc.

Hội-đồng lãnh-đạo tôn-giáo kết-án Giê-xu (228/Mác 15.1-15.5 /Ma-thi-ơ 27.1-27.2; Lu-ca 22.66-22.71)

15¹Và rạng sáng đó các thầy tế-lễ cả với các trưởng-lão và các thầy thông-giáo, và toàn-thể Hội-đồng, tức thì tổ-chức cuộc thảo-luận; và trời Giê-xu, họ dẫn Ngài đi, và nộp Ngài cho Phi-lát. ²Và Phi-lát chất-vấn Ngài: “Người là Vua của dân Giu-đa phải không?” Và trả lời, Ngài nói với hắn: “*Ấy là như* người nói.” ³Và các thầy tế-lễ cả buộc tội Ngài gay gắt. ⁴Và Phi-lát lại chất-vấn Ngài, rằng: “Người không đưa ra một câu trả lời nào sao? Hãy coi bao nhiêu lời buộc tội họ đưa ra chống lại Người! ⁵Song Giê-xu chẳng đưa ra thêm một câu trả lời nào; đến nỗi Phi-lát lấy làm lạ.

Phi-lát nộp Giê-xu để bị xử-tử trên thập-tự-giá (232/Mác 15.6-15.15 /Ma-thi-ơ 27.15-27.26; Lu-ca 23.13-23.25; Giăng 18.39-19.16)

⁶Bây giờ ở ngày lễ này, hắn thường thả cho họ một tù-nhân mà họ yêu-cầu. ⁷Và người đàn-ông tên Ba-ra-ba đã bị bỏ tù với các kẻ nổi loạn, là những kẻ đã phạm tội giết người trong cuộc nổi loạn. ⁸Và đám đông đi lên và bắt đầu xin Phi-lát làm cho họ điều hắn đã có thói-quen làm. ⁹Và Phi-lát trả lời họ, rằng: “Các người muốn ta phóng-thích cho các người Vua của dân Giu-đa chăng?” ¹⁰Vì hắn biết rằng các thầy tế-lễ cả đã nộp Ngài vì lòng ghen-tị. ¹¹Nhưng các thầy tế-lễ cả kích-dộng đám đông để xin hắn phóng-thích Ba-ra-ba cho họ để thay vào. ¹²Và trả lời một lần nữa, Phi-lát nói với họ: “Thế thì ta sẽ làm gì với Người mà các người gọi là Vua của dân Giu-đa?” ¹³Và họ hét trở lại: “Đóng đinh Hắn trên thập-tự-giá!” ¹⁴Nhưng Phi-lát nói với họ: “Tại sao, Người này đã làm điều xấu-xa gì?” Nhưng tất cả họ hét càng to hơn: “Đóng đinh Hắn trên thập-tự-giá!” ¹⁵Và muốn thỏa-mãn đám đông, Phi-lát phóng-thích Ba-ra-ba cho họ, và sau khi đã sai quất roi Giê-xu, hắn giao Ngài cho bị đóng đinh trên thập-tự-giá.

Lính Rô-ma chế-nhạo Giê-xu (233/Mác 15.16-15.20 /Ma-thi-ơ 27.27-27.31)

¹⁶Và các người lính bắt Ngài đi vào trong dinh (đó là tổng hành-dinh của thống-đốc), và chúng triệu tập toàn-thể tiểu-đoàn bộ-binh. ¹⁷Và chúng mặc cho Ngài áo màu tía; và sau khi bện cái mũ-miền bằng gai, chúng đội nó trên đầu Ngài; ¹⁸và chúng bắt đầu hoan hô Ngài: “Hoan-hô, Vua của dân Giu-đa!” ¹⁹Và chúng cứ đánh đầu Ngài với cây sậy, và nhỏ nước bọt vào Ngài, và quì gối và cúi xuống trước mặt Ngài. ²⁰Và sau khi chúng đã chế-nhạo Ngài, chúng cởi áo màu tía khỏi Ngài và mặc y-phục của Ngài vào Ngài. Và chúng dẫn Ngài ra để đóng đinh Ngài vào thập-tự-giá.

Giê-xu bị dẫn đi để bị đóng đinh trên thập-tự-giá (234/Mác 15.21-15.24/Ma-thi-ơ 27.32-27.37; Lu-ca 23.26-23.31; Giăng 19.17)

²¹Và chúng ép một khách qua đường, Si-môn ở Sy-ren (cha của A-léc-xan-đơ và Ru-phu) vừa vào từ nông-thôn, vào việc phục-dịch vác thập-tự-giá của Ngài. ²²Và chúng đem Ngài tới chỗ gọi là Gò-gô-tha (được dịch là chỗ cái sọ). ²³Và chúng thử cho Ngài rượu hòa với một-dược; nhưng Ngài không uống. ²⁴Và chúng đóng đinh Ngài trên cây thập-tự, và chia quần-áo của Ngài giữa chúng, bắt thăm trên quần-áo, để xem ai sẽ lấy cái gì.

Giê-xu bị treo trên cây thập-tự (235/Mác 15.25-15.32 /Ma-thi-ơ 27.38-27.44; Lu-ca 23.32-23.43; Giăng 19.18-19.27)

²⁵Và lúc ấy là 9 giờ sáng và họ đóng đinh Ngài trên thập-tự-giá. ²⁶Và câu khắc cáo-buộc chống Ngài được ghi: “VUA CỦA DÂN GIU-ĐA.” ²⁷Và họ đóng đinh 2 tên cướp trên thập-tự-giá với Ngài, 1 ở bên hữu của Ngài và 1 ở bên tả của Ngài. [²⁸Và Thánh-Kinh đã được ứng-nghiem nói: “Và Ngài đã bị đếm số với các kẻ phạm pháp.”]⁽¹⁾ ²⁹Và những kẻ đi ngang qua ném lời si-vả vào Ngài, lắc đầu của chúng, và nói: “Ha! Người là kẻ sẽ phá đền-thờ và xây cất nó lại trong 3 ngày, ³⁰hãy cứu chính Người, và từ cây thập-tự đi xuống đây đi!” ³¹Trong cùng một cách đó, các thầy tế-lễ cả, cùng với các thầy thông-giáo, cũng chế-nhạo Ngài giữa bọn họ và nói: “Hắn đã cứu những kẻ khác; Hắn không có thể cứu chính Hắn. ³²Christ này, Vua của dân Y-so-ra-ên, bây giờ hãy từ cây thập-tự đi xuống, ngõ hầu chúng ta có thể thấy và tin!” Và những kẻ bị đóng đinh trên thập-tự-giá với Ngài ném cùng lời si-nhục vào Ngài.

Giê-xu chết trên thập-tự-giá (236/Mác 15.33-15.41 /Ma-thi-ơ 27.45-27.56; Lu-ca 23.44-23.49; Giăng 19.28-19.37)

³³Và khi 12 giờ trưa đến, sự tối-tăm sa xuống trên toàn thể đất cho tới 3 giờ chiều. ³⁴Và lúc 3 giờ chiều, Giê-xu hét với tiếng lớn: “Ê-LÔ-I, Ê-LÔ-I, LAM-MA-SA-BÁCH-TA-NI!”⁽²⁾ được dịch là: “ĐỨC CHÚA TRỜI TÔI OI, ĐỨC CHÚA TRỜI TÔI OI, SAO CHÚA ĐÃ BỎ ROİ TÔI?” ³⁵Và khi một vài trong bọn bàng quan nghe lời đó, họ nói: “Kìa, Hắn đang gọi Ê-li-gia.” ³⁶Và có người chạy và thấm ướt một miếng bông-đá với đầy rượu nho chua, để nó trên một cây sậy, và cho Ngài một ngụm, nói: “Hãy chờ, chúng ta hãy coi thử có phải Ê-li-gia sẽ đến để đem Hắn xuống chăng!” ³⁷Và Giê-xu thốt ra một tiếng kêu lớn, và thở hơi thở cuối cùng của Ngài. ³⁸Và tấm màn của đền-thờ bị xé ra làm 2 từ trên xuống phần dưới cùng. ³⁹Và khi ông đại-đội-trưởng, kẻ đang đứng ngay phía trước Ngài, thấy cách Ngài đã thở hơi thở cuối cùng của Ngài, hắn nói: “Quả thật người này đã là Con Trai của Đức Chúa TRỜI!” ⁴⁰Và cũng có một vài người đàn-bà nhìn xem từ đằng xa; giữa họ có Ma-ri Ma-đơ-len, và Ma-ri mẹ của Gia-cơ Nhỏ và Giô-sê, và Sa-lô-mê. ⁴¹Và khi Ngài ở trong Ga-li-lê, họ thường đi theo Ngài và hầu-việc Ngài; và có nhiều người đàn-bà khác đã đi lên tới Giê-ru-sa-lem với Ngài.

Giê-xu được đặt vào trong mộ (237/Mác 15.42-15.47 /Ma-thi-ơ 27.57-27.61; Lu-ca 23.50-23.56; Giăng 19.38-19.42)

⁴²Và khi chiều tối đã đến rồi, bởi vì là ngày chuẩn-bị, nghĩa là cái ngày trước ngày Ngưng-nghỉ, ⁴³Giô-sép ở A-ri-ma-thê đến, một hội-viên được kính-trọng của Hội-

¹Nhiều bản Thánh Kinh khác không có câu này

²Thánh-thi 22.1

Tin Lành theo Mác
(Mác 15.44-16.20)

đồng, chính người đang trông-đợi vương-quốc của Đức Chúa TRỜI; và người lấy hết can-đảm và đi vào trước mặt Phi-lát và xin thi-thể của Giê-xu. ⁴⁴Và Phi-lát tự hỏi Ngài đã chết vào lúc này rồi chẳng, và triệu tập ông đại-đội-trưởng, hẳn chất-vấn ông để xem Ngài đã chết rồi chẳng. ⁴⁵Và đã biết chắc điều này từ ông đại-đội trưởng, hẳn ban thi-thể đó cho Giô-sép. ⁴⁶Và Giô-sép mua tấm vải lanh, đem Ngài xuống, quấn Ngài trong tấm vải lanh đó, và để Ngài trong một cái mộ đã được đục ra trong tảng đá; và người lăn một hòn đá chặn lối vào mộ ấy. ⁴⁷Và Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri mẹ của Giô-sê đang cứ nhìn xem để thấy chỗ Ngài được đặt.

Giê-xu sống lại từ kẻ chết (239/Mác 16.1-16.8 /Ma-thi-ơ 28.1-28.7; Lu-ca 24.1-24.12; Giăng 20.1-20.10)

16¹Và khi ngày Ngung-ngỉ đã qua, Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri mẹ của Gia-cơ, và Sa-lô-mê, mua các loại hương-liệu, để họ có thể đến và tẩm xác của Ngài. ²Và rất sớm vào ngày thứ nhất của tuần lễ, họ đến mộ ấy khi mặt trời đã mọc. ³Và họ đang nói với nhau: “Ai sẽ lăn cái hòn đá cho chúng ta ra khỏi lối vào mộ ấy?” ⁴Và nhìn lên, họ thấy hòn đá đã được lăn đi, mặc dầu nó lớn vô cùng. ⁵Và vào mộ, họ thấy 1 người trai trẻ ngồi ở bên hữu, mặc áo choàng trắng; và họ sùng-sốt. ⁶Và người nói với họ: “Đừng sùng-sốt; các ngươi đang tìm Giê-xu người Na-xa-rét, Đấng đã chịu đóng đinh trên thập-tự-giá. Ngài đã sống lại; Ngài chẳng ở đây; này, đây là nơi mà họ đã đặt Ngài. ⁷Song hãy đi, báo các môn-đồ của Ngài và Phi-e-rơ rằng: ‘Ngài sắp đi trước các ngươi vào trong Ga-li-lê; ở đó các ngươi sẽ thấy Ngài, y như Ngài đã nói với các ngươi.’” ⁸Và họ đi ra và bỏ chạy khỏi cái mộ ấy, vì run-rẩy và kinh-ngạc đã bầu chặt họ; và họ chẳng nói điều gì với bất cứ ai, vì họ sợ-hãi.

KẾT-THỨC DÀI HƠN CỦA MÁC

Giê-xu hiện ra cùng Ma-ri Ma-đơ-len (240/Mác 16.9-16.11 /Giăng 20.11-20.18)

⁹[Bấy giờ, sau khi Ngài đã sống lại sáng sớm vào ngày thứ nhất của tuần-lễ, Ngài biểu-lộ chính Ngài trước tiên cùng Ma-ri Ma-đơ-len, người mà Ngài đã đuổi 7 qui-sứ ra khỏi. ¹⁰Bà đi và phúc-trình cho các người đã ở với Ngài biết, trong khi họ đang thương-tiếc và khốc-lóc. ¹¹Và khi họ nghe rằng Ngài còn sống và bà đã thấy, họ không chịu tin điều đó.

Giê-xu hiện ra cùng 2 tín-nhân đang đi trên đường (243/Mác 16.12-16.13 /Lu-ca 24.13-24.35)

¹²Và sau việc đó, Ngài biểu-lộ chính Ngài trong một hình-dạng khác cùng 2 người trong bọn họ, trong khi họ đang đi dọc theo con đường của họ tới nông-thôn. ¹³Và họ ra đi và phúc-trình việc đó cho các người khác biết, nhưng chúng cũng không tin họ.

Giê-xu hiện ra cùng các môn-đồ gồm có Thô-ma (245/Mác 16.14-16.18 /Giăng 20.24-20.31)

¹⁴Và sau này Ngài biểu-lộ chính Ngài cùng chính 11 vị khi họ đang tựa nơi bàn ăn; và Ngài trách họ vì sự không tin và sự cứng lòng của họ, bởi vì họ đã chẳng tin các người đã thấy Ngài sau khi Ngài đã sống lại. ¹⁵Và Ngài nói với họ: “Hãy đi vào trong tất cả thế-giới và thuyết-

giảng tin-lành cho tất cả mọi vật sáng-tạo. ¹⁶Người đã tin và đã được báp-tem sẽ được cứu-rỗi; nhưng kẻ đã chẳng tin sẽ bị kết-án. ¹⁷Và các dấu-hiệu này sẽ theo những kẻ đã tin: trong danh Ta họ sẽ đuổi qui-sứ ra; họ sẽ nói với các ngôn-ngữ mới; ¹⁸họ sẽ bắt rắn lên⁽¹⁾, và nếu họ uống một chất độc chết người, nó sẽ không hại họ; họ sẽ đặt tay trên các người bệnh, và chúng sẽ hồi-phục.”

Giê-xu thăng vào trong trời (250/Mác 16.19-16.20 /Lu-ca 24.50-24.53)

¹⁹Thế là, lúc ấy, khi Chúa Giê-xu đã nói chuyện với họ, Ngài được tiếp-nhận lên vào trong trời, và ngồi xuống ở tay hữu của Đức Chúa TRỜI. ²⁰Và họ đi ra và thuyết-giảng mọi nơi, trong khi Chúa làm việc với họ và chứng thật lời bởi các dấu-hiệu theo sau⁽²⁾.]

KẾT-THỨC NGẮN HƠN CỦA MÁC

[[Và họ đã nhanh chóng phúc-trình tất cả các chi-thị này cho Phi-e-rơ và các đồng bạn của người biết. Và sau việc đó, chính Giê-xu được gửi ra qua họ từ đồng sang tây và cái được công-bố Thánh và bắt diệt về sự cứu-rỗi đời⁽³⁾.]]

¹bản khác thêm: trong tay mình

²bản khác thêm: A-men

³bản khác thêm: A-men ở đây.